

Православна вера

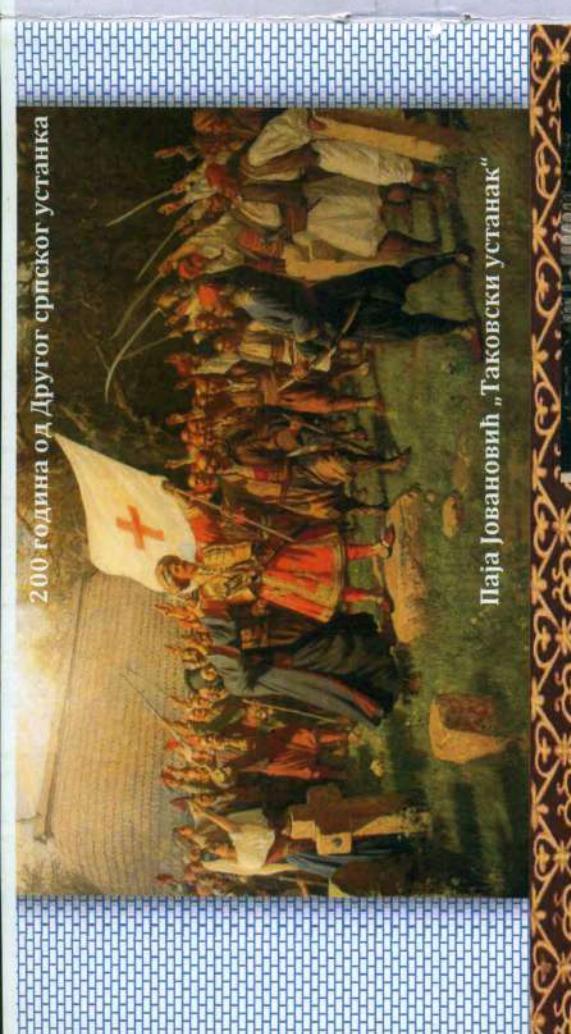

Христос се роди! Ваистину се Христос рођео!

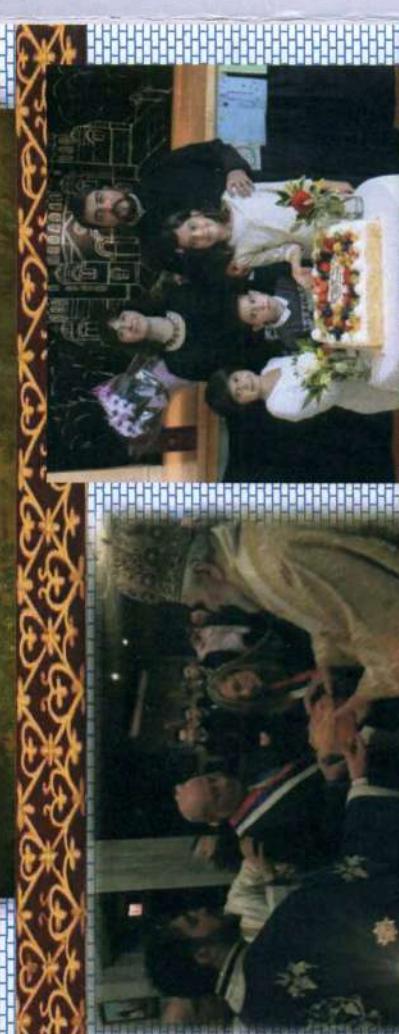
Бели Ањео

Црквено-народни часопис ЏШО Светог Арханђела Михаила, Бурнаби

Паја Јовановић „Таковски устанак“

Дешавања у парохији

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Тропар Божића

Рођење Твоје, Христе, Боже наш,
засија светуљост светлости разума, јер у
њему они који звездама служаху од
звездом путују. Јер се нас ради роди да се кланјају
Теби, Сунцу Правде, и Тебе да
познају с висота Истока, Господе,
слава Теби.

Кондак Божићни

Дјева данас Превечнога рађа, и земља пећину
неприступному приноси. Анђели са пастирима славослове, мудраци са
звездом путују. Јер се нас ради роди да дете Предвечни Бог. нас
Превечнога рађа, и земља пећину неприступному приноси. Анђели са
пастирима славослове.

Издвајамо из садржаја:

Божићна Посланица епископа канадског, Г. Г. Георгија	2
Апостоли наше времена, интервју са епископом ваљевским Г. Г. Милутином.....	3
Житије – Благовести.....	9
Вечнодевственост Мајке Божије	12
1815-2015 – Други српски устанак.....	16
Парохијске вести.....	20
Распоред богослужења.....	42
Christmas Epistle – Bishop for Canada His Grace Bishop Georgije.....	48
Nativity, The Birth of our Lord Jesus Christ.....	50
Serbian Traditions.....	58

Црквено-народни часопис ЦШО Св. Аранђела Михаила „Бели
Анђео“
Сарађници:
Главни и одговорни уредник:protoјереј Малиша Миловановић

Историја – Јубомир Котур
Технички уредник – Зорица Котур
Школске стране – Дара Миловановић
Рецензент и енглеска сектција – Јилијана Толјевић

Божићна посланица Епископа канадског Г.Г. Георгија

Слобода у Христу

У овим смутним временима, аналогно ријечима Св. Писма: „Када дође последње вријеме...“ долази нам Син Божији. Долази нам опет Божић – мали Бог, да нас поучи, охрабри, и да нас спаси из безнађа.

Нама је свима позната наука Христова. Он је дошао да нас поучи и приведе до Истине Његове. Познато нам је да је Христос још као мали дјечак дошао у синагогу и учио и сви су се дивили науци Његовој говорећи: „Одакле овоме мудрост ова и моћи“ (Мт. 13, 54). Јеванђелисти нам свједоче: Христос је учио, савјетовао, лијечио, али Христос никада није полемисао са онима који су га слушали. Када би му неко постављао питања са намјером да га куша, Христос би му оштро одговарао и на крају кушачу одвраћао: „Иди од мене сатано... саблазан си ми јер не гледаш шта је Божије него шта је људско“ (Мт. 16, 23). Када шаље своје ученике у свет да проповиједају каже: „Који повјерује и крсти се бине спасен, а који не вјерује бине осуђен“ (Мк. 16, 16).

А ми бисмо данас да полемишемо са Богом. Да се препиремо са Њим, да Његову науку измијенимо и тако извилотерену себи прилагодимо. Зато се, све чешће, и поставља питање свештенства као обичне, секуларне службе, и при томе заборавља да свештеници у Цркви дану им благодат и права (да проповиједају, суде и богослуже) примају од самог Христа Господа, преко Његових apostola кроз тзв. apostolsko пријемство.

У Цркви Христовој нема, и не може бити, иновација која би се тицала суштине наше вјере. Нема прилагођавања „савременом добу“, новим модама и трендовима. Нема у Цркви пијаце или самопослуће, па да узмемо оно што хоћемо а оставимо оно што нам се не свиђа. Или јуни у Цркву Христову и прихвати све што затичеш, или остави све то, изађи из ње, ииди у свој свет без Бога.

Нема у Цркви „слободе“, како је схвата данашњи нестални човјек. Христос поручује да је Његова слобода једино слобода „од робовања пропадљивости на слободу славе дјече Божије“ (Рим, 8, 21); Његова слобода није одј, него слобода за љубав, Бога, свијет. Не упозорава ли нас Апостол: „А где је дух Господњи, ондје је слобода“

Jadranka Radic
604-789-3767

62
604-538-3336
atabili@yahoo.ca

Church Choir

Proto-presbyter V.Rev. Malisha
Milovanovich
604-715-1908
o.malisa.spc@gmail.com

Folk Group Mlada Srbadija

President Dragana Rikert
778-772-8978
mladasrbadija@yahoo.ca

Care Taker

Nikola Djasic
604-777-9630

Serbian School

Biljana Atanackovic

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЈЕЛ и ТЕАТРА

Изнајмите нашу салу или театар за венчања, крштења, слављење приказивање представа или филмова, концерте и остале прилике

по веома приступачним ценама

**За информације и резервације
позовите Јвиљану на 778-991-4598
rent.church@gmail.com**

WWW.BURNABYHALL.COM

HALL OR THEATER RENTAL

**Weddings, Baptism celebration, Slava celebration, Concerts,
Lectures or Stage plays or any other occasion**

Affordable prices

**For information or reservations please call
Ljiljana at 778-991-4598
rent.church@gmail.com**

WWW.BURNABYHALL.COM

(2. Кор. 3, 17)? Слобода у Христу и у Цркви није слобода „за угађање тијелу, него да из љубави служите једни другима“ (Гал. 5, 13). Колико је то различито од лажне слободе која нам се данас са свих страна нуди и препоручује кроз „надувене и сјутне ријечи“ (2. Пет. 18)! То су ријечи оних који лажу и ласкају људима „обећавају им слободу а сами су робови покварености; јер од кога је ко побијеђен томе и робује“ (2. Пет. 2, 19). Христос нам даје слободу о којој учи Црква, а то је следовању путу Његову. То је, дакле, слобода по Богу а не човјеку – неслободном бићу, које своју „слободу“ заснива на слободи ван Бога, тј. неслободи. „Све ми је слободно, али све не користи, све ми је слободно, али све не изграђује“ (1. Кор. 10, 23).

Са губљењем страже Божијех, губи се и стид – какже Свети Владика Николај. Зато је све данас банализовано, па и само чудо рођења. Управо због тога и поимање Рођења Христова данас често видимо као ствар бизниса, престижа, а не љубави, оне слободе о којој Господ говори и свједочи. Све у свијету је данас под мјерилма неке лажне слободе и нове „кључне“ ријечи новога свијета – „демократије“ – ријечи која није позната у Светом писму!

Када ми жемо: „Христос се роди“, исто је као и да кажемо: „Месија се роди, или цар се роди, или Спаситељ се роди“ (Мисли Владике Николаја, 108). И од Њега, даваоца сваке слободе, тражимо да будемо ослобођени, првенствено од гријеха, ослобођени за њубав, за истинску слободу која је Он сам.

Уз радосне поздраве спасоносном Христовом рођењу: ХРИСТОС СЕ РОДИ!

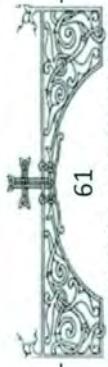
Vаш Владика канадски Георгије

Нови апостоли нашеог доба

*Интервју са Преосвећеним Владиком
Милутином, Епископом ваљевским*

Црквено-народна заједница Епархије канадске имала је велику радост обиљежавања прославе 30 годишњице од устоличења Епископа канадског Г. Георгија. Поводом овог великог јубилеја у С.П.Ц. Св. Николе у Хамилтону, уприличена је централна

ANNOUNCEMENTS OF THE EVENTS AND CELEBRATIONS

прослава, а такође и у манастиру Св. Преображења Господњег одржана је промоција књиге посвећеној владичанском служби Владику Георгија.

На радост вјерног народа прослави су присуствовали и Његово Преосвештенство, Епископ Ваљевски, Г. Милутин, у пратњи архиђакона Силуана, и Његово Преосвештенство, Епископ банатски, Г. Никанор, који су боравили у манастиру неколико дана. Владику Владику су началствовале у богослужењима и изговориле дивне бесједе.

Уз благослов Преосвештеника Владику Георгија, и уз благослов Преосвештеника Владику Милутину, обавили смо у Манастиру Милутину кратак разговор са другим нам у Христу Владником Милутином, уз наду да обрадујемо наш вјерни народ на далеком западу са душекорисним ријечима Владику Милутину који нам преноси благослове са уздарја двају великих светитељских живота, неболарних орлова Св. Владику Николаја и Преподобног Аве Јустина Ђелијског.

Ваше Преосвештенство, у име наше ЦШО Општине Св. Арханђела Михаила и свих наших читалаца, срдачно вам се захваљујемо што сте изволили дати ваш Владичански благослов за овај наш разговор и што сте одвојили мало вашег драгоценог времена да подијелите са нама радости и блаже ријечи.

Вы сте дошли к нам в Канаду по поводом прославе 30 година от устоличења наше Преосвештеника Владику Георгија, и овом приликом вы сте нашег Владику одликовали највећим одликовањем ваше Епархије. Вјерни српски народ у Канади много воли и поштује Св. Владику Николаја, и срећни смо да је наш Владику Георгије одликован овим величанственим орденом, јер га је кроз све ове године заслужио јер је подигао Епархију канадски на највећи ниво. Молим вас упознајте наше читаоце укратко са поријеклом и величином Ордена Св. Николаја Жичког и Охридског.

Орден Св. Николаја је установио Владика шабачко-ваљевски Лаврентије, и када је епархија веаспостављена после 200 година, ми смо сада само наставили да делимо орден, само смо

SERBIAN NEW YEARS EVE

Tuesday, January 13

20:00 Christmas Dinner

21:00 New Year's Program with live Serbian Music

ST. SAVA'S CELEBRATION

Sunday, January 25

10:00 Divine Liturgy

12:00 Sunday Lunch

13:00 St. Sava Celebration

Program prepared by Serbian School Sv. Vasilije Ostroski and Folk Group *Mlada Srbdija*

ON THE WINGS OF THE SONG

Musical Concert of *Mlada Srbdija*

February 7, at 7:00 pm

Fund rising concert for *Mlada Srbdija*

Children and Youth will present their musical and singing talents

The Evening of Krajina

Saturday, February 21

19:00 Dinner

20:00 Cultural program

21:00 Entertainment with live music

Contact Information:

President of CSC
Ljubomir Kotur
ljkotur@gmail.com

Priest
Proto-presbyter V.Rev. Malisha
Milovanovich
604-715-1908
o.malisa.spc@gmail.com

President of Ladies Auxiliary
Kosovka Devojka

its customs and traditions and begins to divorce itself from them, it signals through its history a crisis in the life of that people. In a broader sense of custom and tradition, one can also include language, alphabet, and even history itself. A person who leaves his country and people will miss the presence of his or her language and, in our case, alphabet. After that follow the national holidays, and then the family religious ones. One may also include here the tradition of personal names which are typically Serbian: male names like Mile, Rade, Bosko, and Mirko; female names like Dusanka, Zorka, Radojka, Smilja, and so on. Together with this are the many small but important customs we grew up with. We hardly noticed them while we were at home, but now that we are away we miss them. The Serbian people do not necessarily celebrate their personal birthdays; instead we celebrate Krsno Ime, or Krsna Slava. The Slava is a unique holiday of the Serbian people; it is both a religious and an ethnic institution, with its beginning at the time long ago when Serbs accepted the Christian faith.

The Tannenbaum, or Christmas tree, of German origin, became universal as far as western civilization is concerned, but we still prefer our Serbian Badnjak.

Vidov Dan is the most important of Serbian national holidays. It is a holiday which holds all the content of Serbian history, preserving our past, present and future. Then there are the traditions and customs surrounding the festivities of Christmas, Easter, and Pentecost. Finally, let us also not forget Djurdjevadanski Urانак.

For the Serbian people of the diaspora living today in all the major countries of the world, the Serbian Orthodox Church is the central place where Serbs may celebrate their holidays, thus preserving their faith, customs, and traditions.

мало променили решење, које се ево и види на нашем Владици Георгију.

Пошто се мошти Св. Владике Николаја налазе у мојој

епархији, ја сам одлучио да направимо нови орден, који је највише одликовање Епархије вальевске некој личности. Тада орден има своју духовну димензију и снагу јер Св. Владика Николаје је највећи србин и светитељ после Св. Саве.

Мудријег човека од Св. Владике Николаја српска мајка није могла родити. Бог га је послао кад је било најтеже српском народу. Он је неболарни орао и достигао је до највећих дубина откривења тајни Божијих.

Велика је моја радост била када смо орден уручили Владици Георгију. Није лако доделити орден Св. Николаја због величине светитеља и значаја ордена, јер онај који прима мора да буде високих духовних и моралних квалитета, што значи орден на грудима једне личности, ту личност веома обавезује. Тада орден је Владику Георгије заступио због своје преданости у служњу Богу и роду.

Као

Епископ Епархије
ваљевске зnam да
је Владика Николај
живљи него икада
што је посебна
бла-годат када се
приступи
светим
говим

моштима. Кад се обратите Св. Владици Николају за помоћ, осетите да помоћ долази. Дела Св. Владике Николаја су суво злато и чист бисер. Ми када читамо дела Св. Владике Николаја и других светих отаца, ми у ствари разговарамо са светим оцима и благо оном ко има ту радост да разговара са светима преко њихових дела.

Што се тиче моштију Св. Владике Николаја и имајући у виду велико поштовање према њему и лично ваше поштовање и знање о њему, а то је и поштовање ваше ЦШО, вама данас обећавам да ћу вам послати честицу моштију Св. Владике Николаја јер видим колико ђубави имате према светитељу. То ћемо све спровести преко Вашег Епископа. Уз честицу моштију послату вам и Архијерјеску грамату. Мислим да од ове радости данас већу радост нисте могли чути.

Све што би рекли о Владици Николају јесте само кап у безобалном океану, океан је Владика Николај, и њега морамо доживети душом и срцем.

Слава Господу Богу! Ваше Преосвештенство, уз суже радоснице, много вам се захваљујем на оволовкој неочекиваној указаној части и радости. Ријечи не могу изразити захвалност Богу и Св. Владици Николају који је још преко вашег Владичанског благослови и милосрђа изволео да пошаље највећи благослов који је наша заједница могла добити. Наш сеаштеник ће нам упутити молбу преко нашег Владике и надамо се да ћете нам ви лично доћи и донети честицу св. Моштију. Сасвим спонтано, делуји усхићење и радост, сви присутни у разговору, протојереј ставрофор о. Василије Томић, протојереј ставрофор о. Михаило Додер, јереј о.

Милош Пурић и архиђакон о. Силуан, заједно са Владиком Мијутином и писцима ових редова су сви милозвучно отијевали Тропар Св. Владици Николају.

Епархија ватљевска је благословена као наследник чувања великих српских светиња, као што рекомо Св. Владике Николаја, али и Преподобног Аве Јустинијана Телијског, великог богослова чија ђела исто тако крате српско духовно наслеђење.

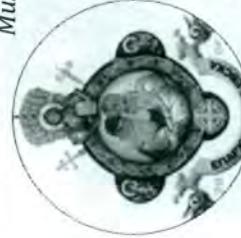
and kratos, "power" or "rule." Thus democracy means "the rule of the people." This principle became one of the beams upon which present civilization rests, bequeathed to us by the tradition of ancient Athen's political life.

As far as our faith is concerned, Holy Tradition stands next only to Divine illumination and inspiration. Besides the Holy Cross and the Holy Icons, there are many other practices in the life of the Church which are part of Holy Tradition. In fact, devoid of Holy Tradition church life itself becomes divorced from the true Church itself. As far as the political concept of democracy is concerned, one may conclude that this concept, where the personality of man is given full place within society, rests upon the reality of life itself. The uniqueness and irreplaceability of human personality becomes the foundation of democracy.

Church Tradition is a confirmation of the message of the Four Gospels as well as the rest of our biblical beliefs. Here God is the Creator of the world, and a creative center, while man is created in the image of God. Nothing in the world is created in the image of God exceptman; therefore, the personality of man is a creative agent in the world, and as such remains above the world. All customs and traditions are tailored accordingly.

Ancient peoples such as Jews and Greeks guarded their customs and traditions because they had proven to be a positive force in their lives throughout the millennia of their existence. Their customs and traditions not only served to identify them, but became synonymous with their very names.

Besides its Tradition and customs, the Serbian people have their religious as well as national holidays. The whole of our life as a people is closely connected with these holidays. Renouncing or forgetting these days would be tantamount to renouncing one's ethnicity. All of this testifies to one thing, namely, that this way of life did not originate with our generation or with those some few generations before us; neither will it end with our generation. If nothing else, the positive customs and traditions which developed in the life of a people throughout history proves this point. On the other side, if it happens that a people begins to doubt the value of

days—not the kind of amusements practiced by impious and profligates who don't know God."

St. Theophan the Recluse,

From Thoughts for Each Day of the Year (St. Herman of Alaska Monastery: 2010).

Serbian Traditions

Tradition may be seen as the offshoot of religious belief, while custom, if practiced for a long time, eventually becomes law. Even established traditions should not be taken at face value; one must be on guard to see that the offshoot does not strangle the tree from which it came into existence. A healthy tradition is one that supports and enhances its basis of faith. This is the tradition we must continue to nurse and develop.

Custom may also be seen as an expression or symbol of a highly meaningful substance. Here again the same may be said, for there is a strong possibility that the custom could replace the substance. For example, there are many people who practice making the sign of the Cross simply as a mannerism, without ever thinking about the meaning associated with the Cross itself. Such mannerisms of prayer cannot stand for prayer itself.

The customs and traditions which serve life, contribute to it, and build it, are the institutions which should be maintained and upheld. The culture of a people can be seen and understood as the flower on the branches of that peoples' particular tradition. It is that "flower" which distinguishes that certain group of people from among all others. That kind of tradition has registered itself for the posterity of that people, and as such becomes the treasure which is guarded and transferred to the generations to come.

In the life of the contemporary world, whether that of large or small nations, one often hears the word "democracy" in regard to political life. Democracy is a product of Hellenic culture, as the Greek words that make up our word indicate: *demos*, "the people,"

"*lýubavi* and *brigje* of the people" (from the Latin *populus*).

Преподобни Ава Јустин Челијски увек када је говорио о Владици Николају говорио је „Ко сам ја да говорим о Владици Николају? Ја комарац да говорим о неболарном орту.“ То су светитељи. То говори све и о Владици Николају и Ави Јустину.

Преподобни о. Јустин Челијски је на првом месту светитељ. Он је високи интелектуалац, посебно докматичар. Његов ум је био Христов ум, што је и дужност и сваког хришћанина да такав постане. Христом је живео, Христом је мислио и Христом је говорио. У његовом животу Христос је увек био испред њега. Његове мошти су из земље извлачени и положене у кивот у манастирској Цркви у Ђелијама. Тај пренос његових моштију је био веома свечан и превелика благодат Божија се осетила тог дана. Зато је диван Бог и Жив је Бог у светима својим. Онда бистмо могли схватити о. Јустина и дивно је доћи његовим моштима у манастирској тишини и созеравати тајну светости.

Многа чуда су се десила у задње време над његовим светим моштима. Слава Богу што нам је дао Св. Владику Николаја и Преподобног оца Јустину, нове апостоле нашег добра.

Ваше Преосвештенство, ваша епархија је претрпела велику несрећу приликом временских непогода и поплава које су многе оставиле без домаца и огњишта. Наша ЦШО је са нашом младом фолклорном Групом Младом Србадијом била међу првима који су организовали добровољни концерт за помоћ пострадалима. Све ЦШО у Канади су се организовали и слале помоћ за пострадале.

Они су сасвим приход послали преко наше Епархије и добровољног фонда Св. Цар Лазар за помоћ пострадалима. Надамо се да вам је то барем мало помогло.

Јесте, наша епархија је највише пострадала и претрпели смо губитке. Веома нас је дирнуло када смо добили тај новац који ће сав бити искоришћен наменски само за пострадале породице од поплаве. Хвала свима још једном на вашој помоћи која је израз лъубави и бриге српског народа за своју отаџбину и опстанак свог рода.

Преосвештени Владико, још једном велико вам хвала на вашим дивним ријечима. Помјаните нас у вашим светим молитвама и

код светитеља, и сигурна сам да би Ваша посјета нашој заједници обрадовала сасвјерни српски народ у Брњабију, Ванкуверу и цијелој Британској Колумбији. Исполасти Деспота!

ЊЕГОВО ПРЕОСВЕШТЕЊСТВО ЕПИСКОП ВАЉЕВСКИ Г. МИЛУТИН-Биографија

Рођен је 10. јануара 1949. године у чештитој православној породици у селу Мијачи код Ваљева. Основну школу учио је селу Поћути а у манастир Каона одлази 1963. са 14 година. Године 1967. полази у монашку школу у манастир Острог. По завршетку монашке школе, враћа се у свој манастир где постаје намесник манастира а и парох. Положио је све испите у Богословији

Светог Саве у Београду и уписао Богословски факултет у Београду, где завршава прву годину. Потом одлази у Америку и студије наставља на факултету Светог Саве у Либертивилу, где је са успехом дипломирао. Шест месеци је био секретар Епархије канадске, а следећих шест месеци радио је као парох у Нијагари. Потом се враћа у манастир Каону на место старишне манастира. Епископ Лаврентије га поставља за архијерејског намесника посавотамнавског, а почетком 2003. године, поставља га на место Архијерејског заменика, на коме га је затекао избор за Епископа Аустралијско-новозеландског, 20. јула исте године. Познат је као изузетан организатор и добар беседник. Бави се и писањем, његови чланци су објављивани у значајним теолошким часописима.

у Манастиру Св. Преображења, Милтон, Онтарио, октобар 2014. године Господње
Примела: Катихета Љиљана Тольевић

merriment that inflames the passions... No matter how much you tell these people to calm down, they only shut their ears and pay no heed. And they always bring these bright days of the Feast to such a point that the merciful Lord is compelled to turn His eyes from us and say: "All of your solemnities are an abomination unto Me" (cf. Is. 1:13-14). Truly, many of our socialfestivities are really pagan abominations; that is, some of them are brought to us straight from the pagan world, while others, though they appeared later in time, are penetrated with the spirit of paganism. And it is purposely contrived for such festivites to appear in great quantities during the Feasts of Nativity and Pascha. By getting caught up in them we give the prince of this world—our tormentor, the enemy of God—an excuse to say to God, "Look what You've done for me with Your Nativity and Resurrection! They're all coming to me!" But let the words of the Fiftieth Psalm be repeated more often in the depth of our hearts: *That Thou mightest be justified in Thy words, and prevail when Thou art judged* (Ps. 50:4).

Enlightened Europe is attracting us. Yes, the abominations of paganism that were almost completely cast out of the world were first restored there; they have now come from there to us. Having breathed in that hellish poison, we run around like madmen, forgetting our own selves. But let us remember the year of 1812—why did the French come to us then? God sent them to wipe out all the evil that we had imitated from them. Russia repented then, and God had mercy on her. But now it seems that we have forgotten that lesson. If we come to our senses, of course, nothing will happen. But if we do not come to our senses, who knows? Perhaps the Lord will again send similar teachers, so that they would bring us to our senses and place us on the path of correction. Such is the law of God's righteousness: to cure someone from sin with the thing that enticed him into it. These are not empty words, but a matter that has been confirmed by the voice of the Church. Know, ye Orthodox, that God is not mocked. And knowing this, make merry and rejoice during these days with fear. Illumine the bright Feast with bright deeds, occupations, and festivities, so that all who look upon us would say, "They have holy

days—not the kind of amusements practiced by impious and profligates who don't know God."

St. Theophan the Recluse,
From Thoughts for Each Day of the Year (St. Herman of Alaska Monastery: 2010).

Serbian Traditions

Tradition may be seen as the offshoot of religious belief, while custom, if practiced for a long time, eventually becomes law. Even established traditions should not be taken at face value; one must be on guard to see that the offshoot does not strangle the tree from which it came into existence. A healthy tradition is one that supports and enhances its basis of faith. This is the tradition we must continue to nurse and develop.

Custom may also be seen as an expression or symbol of a highly meaningful substance. Here again the same may be said, for there is a strong possibility that the custom could replace the substance. For example, there are many people who practice making the sign of the Cross simply as a mannerism, without ever thinking about the meaning associated with the Cross itself. Such mannerisms of prayer cannot stand for prayer itself.

The customs and traditions which serve life, contribute to it, and build it, are the institutions which should be maintained and upheld. The culture of a people can be seen and understood as the flower on the branches of that peoples' particular tradition. It is that "flower" which distinguishes that certain group of people from among all others. That kind of tradition has registered itself for the posterity of that people, and as such becomes the treasure which is guarded and transferred to the generations to come.

In the life of the contemporary world, whether that of large or small nations, one often hears the word "democracy" in regard to political life. Democracy is a product of Hellenic culture, as the Greek words that make up our word indicate: demos, "the people,"

Преподобни Ава Јустин Телијски увек када је говорио о Владици Николају говорио је „Ко сам ја да говорим о Владици Николају? Ја комарац да говорим о неболарном орду.“ То су светитељи. То говори све и о Владици Николају и Ави Јустину.

Преподобни о. Јустин Телијски је на првом месту светитељ. Он је високи интелектуалац, посебно докматичар. Негов ум је био Христов ум, што је и дужност и сваког хришћанина да такав постане. Христом је живео, Христом је мислио и Христом је говорио. У његовом животу Христос је увек био испред њега. Његове мошти су из земље изване и положене у кивот у манастирској Цркви у Ђелијама. Тај пренос његових моштију је био веома свечан и превелика благодат Божија се осетила тог дана. Зато је диван Бог и Жив је Бог у светима својим.

Онда бисмо могли схватити о. Јустина и дивно је доћи његовим моштима у манастирској тишини и созерњавати тајну светости. Многа чуда су се десила у задње време над његовим светим моштима. Слава Богу што нам је дао Св. Владику Николаја и Преподобног оца Јустину, нове апостоле нашег добра.

Ваше Преосвештенство, ваша епархија је претрпела велику несрћу приликом временских непогода и поплава које су многе оставиле без домаца и огњишта. Наша ЦШО је са нашом младом фолклорном Групом Младом Србадијом била међу преима који су организовали доброворни концерт за помоћ пострадалима. Све ЦШО у Канади су се организовале и слале помоћ за пострадале. Они су сав приход послали преко наше Епархије и доброворног фонда Св. Цар Лазар за помоћ пострадалима. Надамо се да вам је то барем мало помогло.

Јесте, наша епархија је највише пострадала и претрпeli смо губитке. Веома нас је дирнуло када смо добили тај новац који ће сав бити искоришћен наменски само за пострадале породице од поплаве. Хвали свима још једном на вашој помоћи која је израз љубави и бриге српског народа за своју отаџбину и опстанак свог рода.

Преосвештењени Владико, још једном велико вам хвала на вашим дневним ријечима. Помјаните нас у вашим сејтим молитвама и

evening, someone arrives.... The door opens, and the desired visitor enters.... "Glory to Thee, O Lord!" the sick man shouts.

Here is another example: A thundercloud hangs over the face of the earth, and it is covered with darkness. Thunder shakes the foundations of the mountains and lightening tears the sky from one end to the other. All are in fear, as if the end of the world had come. When the thunder passes and the sky clears, everyone breathes freely, saying, "Glory to Thee, O Lord!"

Bring these examples closer to yourself and you will see our whole history in them. The threatening clouds of God's wrath were over us. The Lord—the Peacemaker—has come, and has dispersed the cloud. We were covered with the wounds of sins and passions; the Healer of souls has come and healed us. We were bound by the fetters of slavery; the Liberator has come and released our fetters. Bring all of these examples closer to your heart and take them in with your senses, and you will not be able to refrain from exclaiming, "Glory to Thee, O Lord, that Christ is born!"

I will not try to convey this joy to you with my words; it is inexpressible by any words. The work that was accomplished by the Lord Who is born touches each one of us. Those who enter into communion with Him receive from Him freedom, healing, and peace; they possess all of this and taste of its sweetness. There is no reason to say, "Rejoice!" to those who experience this within themselves, for they cannot help but rejoice. But to those who do not experience it, why say, "Rejoice?" They cannot rejoice. No matter how much you say, "Rejoice at your deliverance," to one bound hand and foot, he will not rejoice. Whence can the joy of healing come to one who is covered with the wounds of sin? How can one who is threatened by the thunder of God's wrath breathe freely? You can only say to him, "Go to the Infant wrapped in swaddling clothes in the manger, and seek deliverance by Him from all the evils that encompass you, for this Infant is Christ, the Savior of the world."

I would like to see everyone rejoicing with this very joy, and not wanting to know any other joys; but not everything that comes from Israel is Israel. Now there will begin empty, wild

Молитва Св. Саве

*Добри Божје, стопама Твојим дај да ходим!
Дух Твој Свети да ми је воба!
Зрачи моју душу вечним зрацима њубаси!
Пусти добромту Твоју да загреје душу моју!
Прајда Твоја нека завлада душама својих људи!
Твоје Царство нека је наш дом!
Слава Твоја нека засија човечанству да упозна Тебе и
љубав вечно!*

*Песма Твоје радости вечно нека брују у нашим срцима!
Молим Ти се, Божје Велики, услыши моје жеље! Амин.*

БЛАГОВЕСТИ

Богородице Ђево, радуј се благодатна Маријо, Господ је с Тобом; благословена си Ти међу женама и благословен је плод утробе Твоје, јер си родила спаситеља душа наших.

Благовести су Богородичин празник којим се прославља дугајај о коме говори свети јеванђелист и апостол Лука (Лк 1,26-38). Тог дана се Хришћани сећају доласка Архангела Гаврила који је Богородици јавио благу вест рекавши јој: "Радуј се, благодатна, Господ је с тобом, благословена си међу женама!" Потошто се она уплаши, Архангел је охрабри следећим речима: "Не бој се Марија, јер си нашла милост у Бога. И гле, зачешеши и родићеш Сина и надени му име

Иисус. Он ће бити велики и зваће се Син Сревишињега и даће му Господ Бог престо Давида, оца његова". А кад Марија рече Арханђелу: како ће то бити кад не знам за мужа, анђео јој одговори: Дух Свети доњи ће на тебе и сила Сревишињега осениће те; зато ће се то дете звати Син Божији (Лк 1, 30-35).

Све се ово остварило, Света Ђева Марија родила је Богочовека Исуса Христа, који је друго лице Свете Тројице. Због тога је сви народи зову Пресвета Богородицу.

На празник Благовести, Пресвета Ђева Марија је својом послушношћу Богу исправила Евин грех непослушности. Ева је своју слободу употребила на зло и на радост ћавола, јер је погазила заповест Божију и директно утицала да човек и свет остану ван Божијег вечног живота. Богородица је своју слободу пројавила као љубав према Богу и као верна и смерна слушниња усвикнула: "Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи твојој" (Лк 1,38). Једна је дакле затворила врата спасења, врата живота вечног, а друга их је отворила и тако постала највећа и најхвалијенија жена од постанка до kraja света. Због тога, Благовести улазе уред највећих грађаника Цркве Христове.

Беседе на овај празник срећемо још у IV веку. Прославља се 25. марта. Икона којом се представља овај догађај приказује Богородицу Марију како седи на престолу и чита књигу (Свето Писмо), а Анђео благовештник стоји, држећи у руци ливљан, и исказује своје посланство речима: "Радију се благодатна..." На иконостасу се икона налази на Царским Дверима, и то тако да је на једном крилу двери Богородица, а на другом Архангел Гаврило. Понекад, нарочито међу Словенима, Архангел се као небески кнез слика у царском оделу. Међу најлепшим иконама Благовести у византијској, па и светској уметности сматрају се one из манастира Курбиново и Милешева.

Благовести могу да падну на Вакарс, и на Велики Петак. И у једном и у другом случају не изоставља се служба (Литургија) овог празника, а служби се Литургија Св. Јована Златоустог.

they require that our very rejoicing on these days be holy, as they are holy. So that those who rejoice might not forget themselves, the Church has placed a short hymn upon our lips to glorify the newborn Christ, by which the flesh is settled down and the soul is uplifted, showing the proper occupations for these days: "Christ is born, give ye glory," and the rest. Glorify Christ; glorify Him, so that by this doxology your heart and soul might delight, and thereby silence any urge for various other deeds and occupations that might promise some kind of pleasure. Glorify Christ: this does not mean that you have to compose lengthy songs of praise to Christ—no. But if when contemplating or hearing about the birth of Christ the Savior, you involuntarily cry out from the depths of your soul, "Glory to Thee, O Lord, that Christ is born!"—this is sufficient. This will be a quiet hymn of the heart, which will nevertheless pass through to heaven and enter in to God Himself. Repeat a little more clearly to yourself what the Lord has wrought for us, and you will see how natural this exclamation now is. So that this might be easier for us, we shall compare it to the following incident:

A king promises freedom to a man who is imprisoned in a dungeon and bound with fetters. The prisoner waits a day, then another, then months, and years. He sees no fulfillment of the promise, but does not lose hope, and believes in the king's words. Finally, he sees signs that it is coming soon. His attention increases—he hears a noise; someone is approaching with cheerful words. Now the locks fall and the liberator enters. "Glory to Thee, O Lord!" the prisoner involuntarily cries. "The end of my imprisonment has arrived, and soon I will see God's light!"

Or another incident: A sick man is covered with wounds and paralyzed in all his members. He has tried all medicines and has changed doctors many times. His endurance is exhausted, and he is ready to give himself over to despair. He is told, "There is one more very skilled doctor, who heals everyone from those very illnesses that you have. We have asked him to come, and he has promised to do so." The patient believes them, hope springs up in him, and he waits for the promised one.... One hour passes, then another, and anxiety again begins to torment his soul. Finally, at

rejoicing for all mankind, "for the Savior is Born!"
Concurring with the witness of the Gospel, the Fathers of the Church, in their God-inspired writings describe the Feast of the Nativity of Christ as most profound, and joyous, serving as the basis and foundation for all the other Feasts.

Christ is Born! Glorify Him!

Christmas Troparion - Tone 4

Your Nativity, O Christ our God,
Has shone to the world the Light of wisdom!
For by it, those who worshipped the stars,
Were taught by a Star to adore You,
The Sun of Righteousness,
And to know You, the Orient from on High.
O Lord, glory to You!

Christmas Kontakion - Tone 3

Today the Virgin gives birth to the Transcendent One,
And the earth offers a cave to the Unapproachable One!
Angels with shepherds glorify Him!
The wise men journey with a star!
Since for our sake the Eternal God was born as a Little Child!

Glory to God in the Highest, Goodwill Among Men - The Nativity of Christ ~Bozhich ~

Glory to Thee, O Lord! Once again we greet the awaited bright days of Christ's Nativity. Let us be glad and rejoice. In order to raise our festivities to a higher level in these days, the Holy Church has intentionally instituted a fast before them—a certain amount of constraint, so that as we enter the festive period we might feel as though we were coming out into freedom. Nevertheless, the Church in no way desires that we give ourselves over to mere sensual delights and fleshy pleasures. Since the Church has from olden times called these days *svatki* ("holy days"),

У свим јеванђелским предањима, Мајка Господа Иисуса Христа, а тиме је одређена и њена улога у домостроју спасења; Дјева Марија, која на јединствен начин пројављује Светог Духа у Цркви; је симбол духовности и побожности. Св. Апостол Лука приказује Марију као побожну жену, која се верно покорава Закону (Лк 2,22), а њене одговоре на Божију поруку изражава правим старозаветним изразима (Лк 1,38). Она прима наговештај спасења (Лк 1,28), прихвата га и тако омогућава његово испуњење. Она тако постаје прва епифанија Духа Светога о реалности Царства Небеског. Богородица је прва икона, први дар, прво показање Духа Светога. Богородица је Мати Божија (а то име је исписано на иконама, иницијалима *МРӨОУ*, или потпуно *μήτηρ Θεοῦ*), која је родила Сина Божијег, а који је од ње узео савршену људску природу.

Хришћанство је током
давало дужно
Богородици. Одмах
многобоштва, цар
подигао је пресветој
цркве у Цариграду. Трећи
(Ефес, 4:31) одржан је у цркви посвећеној Богородици. Поред тога, Црква је посветила Богородици неколико празника током године: Рођење (Мала Госпојина), Ваведење, Благовести и Успење (Велика Госпојина).

Достојанство и име Богородица припало је Ђеви Марији из Назарета као Божијој изабранци у Божијем промислу о спасењу људског рода. О томе како је она послужила као живи посредник Божанског плана у оваплоћењу Сина Божијег, предвечног Емануила, кога је родила пре две хиљаде година, сведоче разни извори: а) онамастика; б) епитети; в) Стари и Нови Завет; г) светоготачки списи; д) омилитика; ђ) литургија; е) црквена поезија; ж) акта Црквених Сабора; з) предања; и) иконографија.

На арамејском, име *Мариам* значи *Јахве Богу одана, вољена од Бога*. Ничије име, каже Св. Дамаскин, не може се поредити са њеним, и стога је поздравља као Мајку Божију с најлепшим

именом међу створењима. Као Мајка непролазне Светлости, она је предсказана у старозаветним књигама (4 Мој 24,17; Јез 7,14), а у Откровењу Јовановом (Отк 12,13) најављена је у светленим ореолу, окружена са 12 звезда.

Српски народни обичаји везани за Благовести

Док Благовести не прођу људи се још увек боје зиме. Време око Благовести, нарочито кад почне да пада снег или сунчежица, зове се бабини козлићи, бабинарици, бабини позајменици или бабини укоди. Народ слави Благовести као велики празник, па се може чути уверење да је толико велики празник да на тај дан ни птице у шуми не савијају гнездо. Светкују га највише жене због порода. Нероткиње одлазе у цркве и манастире, где су иконе посвећене Благовестима и моле се светој Богородици.

Опште раширено веровање је да се на овај дан треба умити у потоку или реци. Тимоћком крајином овог дана по брежуљцима и пропланцима пале се ватре, а младићи и девојке играју око ње. На Благовести се сади паприка да би била блага. Од тог дана почиње сетва јарих жита и тада се износи семе на сунце. Воћари сматрају Благовести најсренијим и најбољим даном за калемљење воћа, а виноградари обрезују лозу.

Прирађено из *Православна верска читанка*, Београд, 1996.

**ВЕЧНОДЕВСТВЕНОСТ
МАЈКЕ БОЖИЈЕ
Протојереј о.
Александар Шлематам**

Православна Црква непрестано прославља вечнодевственост, тј. вечно Девство Марије Мајке Божије, свакодневно јој упућујући следећу молитву: "Богородице, Ђесео, радију се, Благодатнија Марија, Госиод је с

is called Theophany, but rather that day on which He was baptized."

In support of such a view, it is possible to cite the words of the Evangelist Luke who says that "Jesus began to be about thirty years of age" (Luke 3:23) when He was baptized. The joint celebration of the Nativity of Christ and His Theophany continued to the end of the fourth century in certain Eastern Churches, and until the fifth or sixth century in others.

The present order of services preserves the memory of the ancient joint celebration of the Feasts of the Nativity of Christ and Theophany. On the eve of both Feasts, there is a similar tradition that one should fast until the stars appear. The order of divine services on the eve of both feasts and the feastdays themselves is the same.

The Nativity of Christ has long been counted as one of the Twelve Great Feasts. It is one of the greatest, most joyful and wondrous events in the history of the world. The angel said to the shepherds, "Behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people. For unto you is born this day in the city of David a Savior, Who is Christ the Lord. And this shall be a sign unto you: you shall find the babe wrapped in swaddling clothes, lying in a manger. Then suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly hosts, glorifying God and saying: Glory to God in the Highest, and on earth peace, good will toward men." Those who heard these things were astonished at what the shepherds told them concerning the Child. And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen" (Luke 2:10-20).

Thus the Nativity of Christ, a most profound and extraordinary event, was accompanied by the wondrous tidings proclaimed to the shepherds and to the Magi. This is a cause of universal

In 302, during the persecution of Christians by Maximian, 20,000 Christians of Nicomedia (December 28) were burned in church on the very Feast of the Nativity of Christ. In that same century, after the persecution when the Church had received freedom of religion and had become the official religion in the Roman Empire, we find the Feast of the Nativity of Christ observed throughout the entire Church. There is evidence of this in the works of St Ephraim the Syrian, St Basil the Great, St Gregory the Theologian, St Gregory of Nyssa, St Ambrose of Milan, St John Chrysostom and other Fathers of the Church of the fourth century.

St John Chrysostom, in a sermon which he gave in the year 385, points out that the Feast of the Nativity of Christ is ancient, and indeed very ancient. In this same century, at the Cave of Bethlehem, made famous by the Birth of Jesus Christ, the empress St Helen built a church, which her mighty son Constantine adorned after her death. In the Codex of the emperor Theodosius from 438, and of the emperor Justinian in 535, the universal celebration of

the day of the Nativity of Christ was decreed by law. Thus, Nicephorus Callistus, a writer of the fourteenth century, says in his History that in the sixth century, the emperor Justinian established the celebration of the Nativity of Christ throughout all the world.

Patriarch Anatolius of Constantinople in the fifth century, Sophronius and Andrew of Jerusalem in the seventh, Sts John of Damascus, Cosmas of Maium and Patriarch Germanus of Constantinople in the eighth, the Nun Cassiane in the ninth, and others whose names are unknown, wrote many sacred hymns for the Feast of the Nativity of Christ, which are still sung by the Church on this radiant festival.

During the first three centuries, in the Churches of Jerusalem, Antioch, Alexandria and Cyprus, the Nativity of Christ was combined together with the Feast of His Baptism on January 6, and called "Theophany" ("Manifestation of God"). This was because of a belief that Christ was baptized on anniversary of His birth, which may be inferred from St John Chrysostom's sermon on the Nativity of Christ: "it is not the day on which Christ was born which

Тобол..." Да ли је уопште потребно доказивати да вера у непорочно зачеће Христово, то јест у девство Маријино представља за венину људи "камен спогидања и саблазни", предмет сумњи и несхваташа, повод да Хришћанство оптуже за сјуверје, и томе слично. На све те сумње верују обично одговарају да се ту ради о чуду у које верују, у које се мора веровати, јер га је немогуће схватити разумом...

Но, ипак, постоји потреба да се тај, за верујуће сасвим самоочигледан, одговор на неки начин прецизира. Ако, како Хришћани верују, има Бога и ако је Он - Творац света, онда се по себи разуме као нешто сасвим логично да је Бог моћан да наруши те законе, то јест да изврши оно што се у свакодневном људском језику назива чудом. Чудо је, дакле, оно што превазилази границе познатих нам закона природе, оно што - будући да је супротно свему природном - осећамо као нешто натприродно. Дакле, ако је Бог - Бог, онда је са-свим природно да је Он бескончано виши и јачи од "закона природе", да је Он свемоћан, свемогућ и апсолутно слободан.

Ствари тако стоје и вера која пориче чудо, то јест која потчињава Бога ограниченим законима природе, наравно, више и није вера. Но, то ни у ком случају ие значи да је нама Хришћанима забрањено да себи и својој вери постављамо питање о смислу чуда. Ствар и јесте у томе што је хришћанско схватање чуда - као схватање које своје прекло води од Јеванђеља, од самога Христа - једно сасвим особено схватање које од нас захтева дубоко духовно размишљање. Пре свега, о лицу Христа Спаситеља. Јеванђеље искључује схватање чуда као доказа или чинjenице која треба да принуди човека да поверије у Бога.

Рекао сам да треба духовно да се замислимо над ликом Христа Спаситеља. И, заиста, оно што одмах упада у очи када погледамо тај срејединствени Лик јесте управо та одлучна Христова воља да никоме ништа "не доказује" уз помоћ чуда Своје божанскиости, односно - Његово **крајње смирење**. Апостол Павле пише о Христу ове задивљујуће речи: "Он, будући у облијцу Божијем, није сматрао за отимање то што је једнак са Богом, него је Себе понизио узвеши обличје слуге, постао истоветан људима..." (Филип. 2, 6-8).

Нитде и никада и ниједном Христос није за Себе казао да се родио на чудесан на-чин - никада није употребио тај "доказ". И док је, у страшној агонији и остављен од свих, висио разапет на управо чу-до, говорећи: "Сији са Крста и поверованемо у Тебе". Али, Он није сишао са Крста и они нису поверили у Нега. Они, пак, који су поверили у Нега поверили су управо због тога што **није сишао са Крста**, јер су осетили сву божанскуост, сву бескрајну висину Неговог смирења и светраштања које је засијало са Крста, речима: "**Оче, опрости им, јер не знају шта чине...**"

Понављам, ни у Јеванђељу, ни у истинској хришћанској вери нема одношења према чуду као према доказу. Таквог одношења нема управо због тога што би чудо као доказ лишило човека онога што Хришћанство у човеку сматра најдрагоценijим: Негове слободе. Христос хоће да људи у Нега поверију слободно, а не под принудом "чуда". "**Ако ме воли-те** - говори Христос - **заслужести моје испуњавајме...**" И ми волимо Христа - премда, авај, у тако малој мери! - не због Његових чуда, нити због Његове свемоћи, већ због Његове љубави и смирења, због тога што - да се послужимо речима оних који су Га уживо слушали - "ниједан човек никада није говорио као што говори тај Човек".

Али, Христос је чинио чуда. Јеванђеље је препуно прича у којима је описано како је Христос исцељивао болесне, оживљавао мртве, и томе слично. Зато је сасвим умесно по-ставити следеће питање: у чему је онда смишао тих чуда која је Христос пројавио свету? Ако знамо да Христос - по речима јеванђелиста - није чинио чуда тамо где људи нису ве-ровали у Нега и ако знамо да је разобличавао неверје људи који су од Нега тражили само чуда, зашто је Он онда уопште чинио чуда? Тек кроз одговор на ово питање можемо да схватимо како то чудо над чудима - вечнодевственост Марије, Мајке Његове, тако и неодступну веру Цркве у то чудо.

Пре свега, треба рећи да је Христос сва чуда о којима знамо из Јеванђеља учинио из љубави. "И сажали се Христос над њима...", говори јеванђелиста. Сажалио се Христос над родитељима којима је умрла ћеркица, сажалио се над удовицом која је изгубила сина јединца, сажалио се над сватовима којима је усред

Solomon 18:14-15), the proclamation of the birth of the Savior of the world was heard by three shepherds watching their flocks by night.

An angel of the Lord (St Cyprian says this was Gabriel) came before them and said: "Fear not: for behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people. For unto you is born this day in the city of David a Savior, Who is Christ the Lord" (Luke 2:10-11). The humble shepherds were the first to offer worship to Him Who condescended to assume the form of a humble servant for the salvation of mankind. Besides the glad tidings to the Bethlehem shepherds, the Nativity of Christ was revealed to the Magi by a wondrous star. St John Chrysostom and St Theophylactus, commenting on St Matthew's Gospel, say that this was no ordinary star. Rather, it was "a divine and angelic power that appeared in the form of a star." St Demetrius of Rostov says it was a "manifestation of divine energy" (Narrative of the Adoration of the Magi). Entering the house where the Infant lay, the Magi "fell down, and worshipped Him: and when they had opened their treasures, they presented Him gifts: gold, and frankincense, and myrrh" (Mt. 2:11).

The present Feast, commemorating the Nativity in the flesh of our Lord Jesus Christ, was established by the Church. Its origin goes back to the time of the Apostles. In the Apostolic Constitutions (Section 3, 13) it says, "Brethren, observe the feastdays; and first of all the Birth of Christ, which you are to celebrate on the twenty-fifth day of the ninth month." In another place it also says, "Celebrate the day of the Nativity of Christ, on which unseen grace is given man by the birth of the Word of God from the Virgin Mary for the salvation of the world."

In the second century St Clement of Alexandria also indicates that the day of the Nativity of Christ is December 25. In the third century St Hippolytus of Rome mentions the Feast of the Nativity of Christ, and appoints the Gospel readings for this day from the opening chapters of St Matthew.

The Nativity of our Lord and God and Saviour Jesus Christ

Our Lord Jesus Christ, the Savior of the world, was born of the Most Holy Virgin Mary in the city of Bethlehem during the reign of the emperor Augustus (Octavian). Caesar Augustus decreed that a universal census be made throughout his Empire, which then also included Palestinian Israel. The Jews were accustomed to be counted in the city from where their family came. The Most Holy Virgin and the Righteous Joseph, since they were descended from the house and lineage of King David, had to go to Bethlehem to be counted and taxed.

In Bethlehem they found no room at any of the city's inns. Thus, the God-Man, the Savior of the world, was born in a cave that was used as a stable.

"Behold a strange and most glorious mystery," the Church sings with awe, "Heaven, a Cave; the Virgin the Throne of the Cherubim; the Manger a room, in which Christ, the God Whom

nothing can contain is laid." (Irmos of the 9th Ode of the Nativity Canon).

Having given birth to the divine Infant without travail, the Most Holy Virgin "wrapped Him in swaddling clothes, and laid Him in a manger" (Luke 2:7). In the stillness of midnight (Wisdom of English Section

славља и весеља понестало вина, сажалио се над слепима, хромима и болеснима. А то значи даје извор чуда била и остало **чудо**. Христос чини чуда не због Себе, не да би Себе прославио и не да би открио Себе и Своју божанску природу и доказао је људима, већ само зато што бескрајно воли људе, што не може да поднесе све то страдање човека безнадежно поробљеног злом.

Међутим, ово објашњење као да се не односи на чудо о коме је овде реч - на чудо рођења Исуса Христа од Јеве, на чудо Нене вечнодевствености... То, по својој суштини, заиста, свеједињено и - ако тако може да се каже - светајанствено чудо, које се открива само вери и само вером потврђује, свој извор има у нашој вери да Христос јесте Бог Који је примио наше човештво и постао човек да би спасао човека. Да га спасе - од чега? Да га спасе управо од потпуне и безизлазне ролске потчињености природи и њеним немилосрдним законима, од потчињености која нас претвара само у део смртне природе, само у материју, само у "тело и крв". Али, човек није само од природе. Он је, пре свега, од Бога, од слободне Божије љубави, од Духа.

То је оно што исповеда наша вера: Христос је од Бога, Христос је Божији, Његов Отац је сам Бог. Њиме, Његовим Рождеством и Његовим доласком у свет започиње ново Човештво што није од тела и похоте којој смо сви потчињени, већ од Бога. Сам Бог се венчава са човештвом у лицу оног најбољег што је то човештво икада дало - у лицу Пречисте Ђеве Марије, а кроз Њу, кроз Њену веру и послушање, Бог нам даје Сина Свога Јединороднога. У свет кроз Ђеву Марију улази и са нама се сједињује Нови Адам Који обновља оног првог Адама кога није створила "природа", већ Бог.

Ето то је оно што, са трепетом и радошћу, сазнајемо када поверијумо у Христа. Ето због чега, прихватајући Христа као Бога и Спаситеља, ми у Његовој Маџи препознајемо и сагледавамо **чудо светоговданога венчодесетва** и, кроз њега, победу Духа и Љубави у овом свету, победу над материјом и њеним слепим законима.

200 ГОДИНА ОД ДРУГОГ СРПСКОГ УСТАНКА (1815-2015)

Други српски устанак представља другу фазу Српске револуције (по неким историчарима тренуту, уколико се у револуционарне активности рачуна и Хади-Проданова буна из 1814. године) против Отоманског царства, која је избила кратко по окончању Првог српског устанка. Други српски устанак је довео до српске аутономије у оквиру Отоманског царства и успостављања Кнежевине Србије, која је имала своју скупштину, устав и владарску династију.

Србија је после гушења Првог српског устанка била тешкој ситуацији под турским притиском и осветничком руком Сулејман-паше Скопљака. Народ је гинуо, био одвођен у робље (само једног дана, 17. октобра 1813, доведено је на пазар у Београд 1800 жена и деце), страдао од епидемија. У зиму 1814. Турици почину обнову калемегданске тврђаве, која је била доста обрушена. Срби се одводе на кулучење, дosta људи и умире од напорног рада. Босански везир говорио је француским конзулу како се у Србији више никада неће дизати устанци и буне.

Други српски устанак је почeo спонтано. Локалне српске старешине су почеле да убијају Турке који су скупљали порез, а

and accept everything you find, or you leave everything, exit from the Church and go to your world without God.

In the Church there is no "freedom" as understood by today's fickle man. Christ tells us that His freedom is the only freedom "from the bondage of corruption into the glorious liberty of the children of God" (Romans 8:21). Does not the Apostle (Paul) warn us that "the Lord is the Spirit; and where the Spirit of the Lord is, there is liberty" (2 Corinthians 3:17)? Freedom in Christ and the church is not freedom to "use liberty as an opportunity for the flesh, but through love serve one another" (Galatians 5:13). How different is this from the false freedom that is offered and recommended to us from all sides "For ... they speak great swelling words of emptiness" (2 Peter 2:18)! Those are words that lie and flatter "while they promise them liberty, they themselves are slaves of corruption; for by whom a person is overcome, by him also he is brought into bondage" 2 Peter 2:19). Christ gives us the freedom about which the Church teaches and that is following His path. Therefore, this is freedom according to God, not according to man - an enslaved being. "All things are lawful for me, but not all things are helpful; all things are lawful for me, but not all things edify" (1 Corinthians 10:23).

With the loss of the fear of God shame is lost - says the Holy Bishop Nikolaj. This is why everything today is banality, even the miracle of birth. This is exactly why even the understanding of the Nativity of Christ is often seen as a thing of business, prestige but not of love and that freedom of which the Lord speaks and bears witness to. Everything in this world today is measured according to a false freedom and new "key" word of the new world - "democracy" - a word unknown in Sacred Scriptures!

When we say: "Christ is born" it is the same as saying: "The Messiah is born, or the king is born, or the Saviour is born" (Thoughts of Bishop Nikolaj, 108). And from Him, the giver of every freedom, we seek to be liberated, especially from sin. With the joyous greetings of Christ's Nativity: CHRIST IS BORN!

Yours Bishop of Canada

English Section

The Nativity of our Lord and God and Saviour Jesus Christ

Our Lord Jesus Christ, the Savior of the world, was born of the Most Holy Virgin Mary in the city of Bethlehem during the reign of the emperor Augustus (Octavian). Caesar Augustus decreed that a universal census be made throughout his Empire, which then also included Palestinian Israel. The Jews were accustomed to be counted in the city from where their family came. The Most Holy Virgin and the Righteous Joseph, since they were descended from the house and lineage of King David, had to go to Bethlehem to be counted and taxed.

In Bethlehem they found no room at any of the city's inns. Thus, the God-Man, the Savior of the world, was born in a cave that was used as a stable.

"Behold a strange and most glorious mystery," the Church sings with awe, "Heaven, a Cave; the Virgin the Throne of the Cherubim; the Manger a room, in which Christ, the God Whom

nothing can contain is laid." (Irmos of the 9th Ode of the Nativity Canon).

Having given birth to the divine Infant without travail, the Most Holy Virgin "wrapped Him in swaddling clothes, and laid Him in a manger" (Luke 2:7). In the stillness of midnight (Wisdom of English Section

славља и весеља понестало вина, сажалио се над слепима, хромима и болеснима. А то значи даје извор чуда била и остале љубав. Христос чини чуда не због Себе, не да би Себе прославио и не да би открио Себе и Своју божанску природу и доказао је људима, већ само зато што бескрајно воли људе, што не може да поднесе све то страдање човека безнадежно поробљеног злом.

Међутим, ово објашњење као да се не односи на чудо о коме је овде реч - на чудо рођења Исуса Христа од Ђеве, на чудо Јене вечнодевствености... То, по својој суштини, заиста, свеједињствено и - ако тако може да се каже - светајанствено чудо, које се открива само вери и само вером потврђује, свој извор има у нашој вери да Христос јесте Бог Који је примио наше човештво и постао човек да би спасао човека. Да га спасе - од чега? Да га спасе управо од потпуне и безизлазне ропске потчињености природи и њеним немилосрдним законима, од потчињености која нас претвара само у део смртне природе, само у материју, само у "тело и крв". Али, човек није само од природе. Он је, пре свега, од Бога, од слободне Божије љубави, од Духа.

То је оно што исповеда наша вера: Христос је од Бога, Христос је Божији, Његов Отац је сам Бог. Њиме, Његовим Рождеством и Његовим доласком у свет започиње ново Човештво што није од тела и походе којој смо сви потчињени, већ од Бога. Сам Бог се венчава са човештвом у лицу оног најбољег што је то човештво икада дало - у лицу Пречисте Ђеве Марије, а кроз Њу, кроз Њену веру и послушање, Бог нам даје Сина Свога Јединороднога. У свет кроз Ђеву Марију улази и са нама се сједињује Нови Адам Који обновља оног првог Адама која није створила "природа", већ Бог.

Ето то је оно што, са трепетом и радошћу, сазнајемо када поверијемо у Христа. Ето због чега, прихватајући Христа као Бога и Спаситеља, ми у Његовој Мајци препознајемо и сагледавамо чудо свесветлог вечноћества и, кроз њега, победу Духа и љубави у овом свету, победу над материјом и њеним слепим законима.

FREEDOM IN CHRIST

In these times of discord, analogous to the words of Sacred Scripture: "When the last times come...", the Son of God is coming. Christmas is coming again - the Christ Child, to teach us, to encourage us and to save us from hopelessness.

All of us are familiar with His teachings. He came to teach us and to lead us to His Truth. It is also known to us that as a small boy Christ came to the synagogue and taught and all were amazed at His teachings saying, "Where did this Man get this wisdom and these mighty works (Matt. 13:54)?"

The Evangelists testify that Christ taught, advised, healed, but Christ never argued with those who listened to him, When someone would pose a question with the intention of testing Him, Christ would sharply respond and would finally ward off the tempter: "Get behind Me, Satan! You are an offense to Me, for you are not mindful of the things of God, but the things of men" (Matthew 16:23). Therefore with Christ there are no polemics. When he sent His disciples to the world to preach He said: "He who believes and is baptized will be saved; but he who does not believe will be condemned" (Mark 16:16).

But today we would engage in polemics with God. We would argue with Him, we would change His teachings to conform to our way of thinking. This is why quite often the question of clergy is posed as if their priestly service is a common, secular service while forgetting that the priests of the Church possess the Grace of the Holy Spirit and the right to preach, judge and perform divine services which they carry from Christ Himself, through His Apostles, through Apostolic Succession.

In Christ's Church there cannot be any innovations which would affect the essence of our Faith. There is no adapting to the "contemporary age", to new fashions and trends. The Church is not a market or supermarket where we choose what we want and leave that which does not please us. You either enter the Church

Арсеније Ломо је опсео Рудник. На празник Цвети 11. априла (по старом календару) 1815. у Такову су се окупиле неке српске старешине и замолиле Милоша Обреновића да буде вођа устанка, што је он, уз колебање, прихватио.

Оружане борбе су трајале око 4 месеца. Други српски устанак је за разлику од Првог устанка од почетка био уперен против легалне власти, коју је представљао Сулејман-паша. Порта је на устанике послала две војске са подручја Царства и једну из Београдског пашалука. Устаници су опсели Чачак и држали га под опсадом наредних четрдесетак дана. Милош Обреновић је опсаду Чачка оставио свом брату Јовану Обреновићу, Милићу Дринчићу и Јовану Добрачу, а са својом војском је кренуо на север и сукобио се са Турцима код Палежа и однео победу, заробивши уз то и два топа. После битке на Палежу устаници су успоставили везу са емиграцијом у Аустрији. У Србију су се од војвода вратили Петар Николајевић Молер, Павле Цукић, Стојан Чупић, Сима Катић и Сима Ненадовић.

Из Палежа Обреновић је кренуо ка Ваљеву које је под опсадом држао Павле Цукић и заједно су га освојили. Обреновић, Цукић и Ненадовић су наставили ка Чачку. Турци су напали устанике на Љубићу, али су их они одбили и прешли Западну Мораву и подigli шанчеве на обали.

После овог пораза, Порта упућује казнене војне јединице из Босне и Румуније према јужној и источној граници Србије, где су се концентрисале устаничке снаге. Босанска војска је претрпјела пораз на Дубљу.

Оружани сукоби са турском војском нису имале онај интезитет и оне размјере као у Првом устанку. Доста је утицаја и ситуација на руском фронту и Наполеонов пораз; постојала је могућност руске интервенције на основу осме тачке Букурешког уговора, па је Порта започела преговоре са Србима. Дошло је до преговора Марашили Али-паше и Куршид-

паше са Милошем Обреновићем и закључивања усменог договора Марашили Али-паше и Милоша.

Тако је прекинута оружана борба, мада то није прекинуло устаничке борбе за остварење циљева постављених 1804. и 1815. године. Оно добија само нове облике који одговарају новонасталој ситуацији - дуготрајни дипломатски преговори уз помоћ Русије. Турска је споразум схватила као коначни прекид борбе и устанка, али за Милоша Обреновића и устанике споразум је представљао основу за даље проширење повластица и полазну тачку у даљој борби за остваривање коначних циљева устанка - рушење турске феудалне владавине и успостављање сопствене власти.

Повластице које су добијене споразумом (скупљање данка од стране Срба, обезбеђење од злоупотребе спахија и других турских чиновника, постављање кнезова по нахијама, оснивање Народне канцеларије у Београду...) давале су Србима извесну самоуправу, која је омогућавала даљи економско-друштвени и политички развој.

Други српски устанак из периода Вука Стефановића

Караџића

„Како год што у Биограду за везира остане Сулејман-паша, који се за они цели десет година једнако са Србима тукао и на Србе мрзио и освету у срцу носио, тако он и по осталим градовима и по варошима постави муселиме и све остale старјешине од такови исти Турака који су или из Србије или из околнијих места. Пак не само што постави муселиме и по онаким паланкама куд никад нису били, него још и војске по неколико стотине остави по свакој паланци на трошак народни, а сердари и тетиши зађу по селима један за другим и стану истраживати и купити од људи оружје и лијепе аљине и људе глобљавати и искати и изгонити што нема. Па и осим ови одређени сердара и тевтиша, који су купили оружје и сребрне ствари и чоане

Контакт информације:

Свештеник

protojerej Mališa Miličević
604-715-1908
o.malisa.spc@gmail.com

Председник ЦШО

Љубомир Котур
ljkotur@gmail.com

Председница КСС Косовска Девојка

Јадранка Радић
604-789-3767

Црквени хор Обилић

protojerej Mališa Miličević
604-715-1908
o.malisa.spc@gmail.com

Српска школа

Биљана Атанасковић
604-538-3336
atabili@yahoo.ca

Фолклорна Група Млада Србадија

Драгана Рикерт
778-772-8978
mladasrbadija@yahoo.ca

Кућепазитељ

Никола Ђашић
604-777-9630

Изнајмљивање сале и тетара

Лђиљана Толјевић
778-991-4598
rent.church@gmail.com
www.burnabyhall.com

НАЈАВЕ ПРОСЛАВА И ДОГАЂАЊА ЏШО Св. Арханђела Михаила

ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ

Уторак, 13. јануар

20:00 Новогодишња Вечера
21:00 Новогодиши програм уз живу музiku

СВЕТОСАВСКА ПРОСЛАВА

25. јануар 2015

10:00 Света Литургија

12:00 Свечани ручак

13:00 Светосавска Академија

Припремају ученици Српске школе и Фолклорна Група Млада
Србадија

НА КРИЛИМА ПЕСМЕ

Концерт Младе Србадије

7. фебруар, 2015 у 19:00 ч.

КРАЈИШКО ПРЕЛО

Вече Крајине

Субота, 21. Фебруар
19:00 Крајинска вечера
20:00 Културно-уметнички програм
21:00 Забава уз живу музiku

аљине, где је год који Турчин видио на Србину мало бољи гунь или бијеле чакшире, скидали су и мјењали за своје горе или носили онако, најпослије су скидали с људи појасеве што су им жене градиле и с ногу чарале и опанке. У том се поче оправљати град биоградски, те дигну малоге сараоре (радник, кулчар) из народа. Из ти сараора гдекога су гледнијега и наочитијега и Тури погубили тајно, а млоги су помрли од куге и од различни други болести у оном смраду и страу; но Срби су за све мислили да су побијени који год нису натраг дошли. Тако народу, које због таког зулума, које што је за десет година у слободи живећи био се одучио од тога, опет постане милију рат неголи таки мир.“

„Милош на Цвети ујутро дође у Таково, и онај дан онђе код цркве учини скупштину, и стане се већ јавно договарати са народом и са кметовима шта ће се сад чинити. И свак сабор нађе да дружије бити не може, него да се бију с Турцима док сви неизгину; још што је најчудније, и сви старци и кметови, који су свакда били противни буни, и они сад пристану и повичу да нема друга спасенија, него да се бију с Турцима и да се бране док се узможе. И сви сложно стану молити Милоша да им он буде стваршина и да ји не изда. Милош им на то одговори да ће им он бити старешина ако ће они њега слушати и између себе се као браћа пазити, опростивши један другоме ако је који коме шта нажао учинио. И на то пристану сви. Милош послије те скупштине отиде са својим старим, и сад новоприставашим момцима у Црнућу, и онђе после дугога премиšљања и вијећања отиде у вјат, те се обуче у своје војводске аљине и припаше оружје сребрно, па онако накићен изиђе међу момке носећи у руци свој војводски барјак, који је досад лежао негђе сакривен, па пружи барјак Сими Паштромџу говорећи: ‘Ево мене, а ето вам рата с Турцима’... Милош уђе у собу, па сједне с писаром, те распише књиге на све стране, да устају на оружје и мало и велико, и да бију Турке гђе год зелену стризу виде.’

Торжествено прослављена Храмовна слава у СПЦ Св. Арханђела Михајла

Овогодишња прослава храмовне славе у ЦШО Св. Арханђела Михаила у Бранабију се славила неколико дана и била је

увеличана присуством Епископа канадског Господина Георгија. Управни Одбор ЦШО и старешина црквеprotoјереја Малиша Миловановић су организовали веома топао дочек за надлежног Архијереја и за све верне који су посещивали цркву у ових неколико дана славља.

Уочи празника Аранђеловдана у четвртак, 20. новембра служено је Вечерње богослужење са петохлебницом а након богослужења Владика Георгије је присуствовао седници Управног Одбора и као брижни пастир је узео учешћа у актуелним темама и понудио архипластичке савете и решења за текућа питања. Након седнице Владика је наставио

Информације:

Свештеник Малиша Миловановић 604 715 1908

МЛАДА СРБАДИЈА

Пријужите нам се у игри и песми!

Српско Фолклорно Друштво *Млада Србадија* позива све који воле лепоту српске игре и песме да им се придруже.

Играчи су подељени у 3 старосне групе (најмлађа група од 5 година).

Све пробе се одржавају недељом од 15:00—21:00

У просторијама Цркве Св. Арханђела Михаила

Сваке године припремамо нове кореографије.

НЕДЕЉНИ РУЧКОВИ

Позивамо све садашње чланице КСС, нове младе сестре као и остale спркиње добре воље које имају жељу да припреме ручак, дају прилог за намирнице, или припреме и послуже колаче и кафу да се јаве председници КСС Јадранки Радић на 604*789*3677

Само заједничким радом ћемо помоћи на очувању и напретку наше црквено-школске заједнице и Цркве.

ЦРКВЕНИ ХОР „ОБИЛИЋ“

• Позива све Вас, који имате добру вољу и мало талента да исти умножите кроз молитвено појање у нашем хору.

Наш хор својим лепим и милозвучним појањем чини света богослужења још величанственијим, и тиме прославља и велича нашег Господа.

Пробе се одржавају сваке недеље пре Св. Литургије од 9:00 – 10:00 ч.

Информације:

Старешина цркве протојереј Малиша Миловановић
604.715.1908

Добро дошли!

СРПСКА ШКОЛА СВ. ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ

Редовни предмети су:
Веронаука и Српски језик,
Музичка и Ликовна Секција

Настава се одржава недељом од 9:30 до 12:00 часова
С.П.Ц. Св. Арханђел Михаило
7837 Canada Way, Burnaby, BC

Школарина је:

За 1 дете: \$30 месечно
За 2 или више деце: \$50 месечно
У ову цену укључен је материјал и трошкови наставе.

душекорисне разговоре са верним парохијанима и сестрама из КСС Косовска девојка.

На сам дан славе уз велико присуство верног народа одслужена је св. Архијерејска Литургија. У својој беседи Владика је изнио кратко житије свих сила анђелских и Арх. Михаила, подсећајући верне на потребу усавршавања у овом животу ради задобијања вечног живота и Царства Небеског. Верни народ је био обрадован посетом свога Владике, и после заамвоне молитве Владика је са кумовима Драганом и Госпавом Чочић и верним народом осветио славски колач који је красно умесила кума овогодишње славе. Након Св. Литургије КСС Косовка девојка је угостило Владику и остала верне и припремиле леп посни ручак.

У суботу, 22. новембра одржана је централна славска прослава. Након вечерњег богослужења Владика Георгије је, у прелепо декорисаној свечаној дворани уз присуство о. Малише као и свештеника из ЦШО Св. Саве, јереја Марка Радмановића, окружен децом и омладином из фолклорне групе „Млада Србадија“, осветио славски колач и колјиво да би на овај начин и верни који нису због радних обавеза могли доћи на Св. Литургију у петак, учествовали у славском весељу и блашиљању славског колача и колјива. Владика Георгије је поздравио верни народ, који је до последњег места испунио дворану, са речима да увек следе Господа и славе своју крсну славу, јер нас крсни хлеб који је округао подсећа на вечност и на Царство небеско, а славско жито симболизује ваксрсење и спрема се за покој душа свих оних који су пре нас славили славу. Након освећења славског колача вечеру су припремили кумови славе породица Чочић заједно са КСС „Косовка Девојка“ и заиста се гостолубиво побринули и до најмањег детаља за славску вечеру.

На почетку славске академије и културно-уметничког дела програма, Проповеденог Владику и госте је поздравио

председник ЦШО Љубомир Котур и чештитао славу свима и захвалио се верном народу и свим секцијама које делалу при ЦШО на сваком- добротворном раду и помоћи у одржавању живота ЦШО и неометане спасоносне мисије Цркве Св. Арханђела Михајла.

КСС „Косовка Девојка“ је и ове године као и претходних година, својим радом помагала цркву, кувањем недељних ручкова и вечера за све црквене прославе и прикупило 20.000 долара које су поклонили цркви за отплату зама за израдњу Цркве. У име КСС чек је уручила председница Јадранка Радић. Фолклорна група „Млада Србадија“ која даје велики допринос нашој црквоношколској заједници својим предивним наступима у свим црквеним прославама и као представник наше заједнице на разним културним манифестацијама, од ове године се укључила у акцију отплате дуга и приложила 500 долара на име отплате дуга. Чек у име Младе Србадије су уручили чланови најмлађег ансамбла. Након уручења славских честитки и прилога поздравно слово је одржао протојереј Малиша Миловановић који се захвалио Преосвешћеном Владици и свим присутним на дласку на славу и изразио радост што види врне окупљене у толиком броју. Најлепше је окупљати се око Христа и своје Мајке Цркве, у заједници и љубави једни са другима. Та слога се одражава и у животу ЦШО Св. Арханђела и све секције, и КСС „Косовка Девојка“ и српска школа „Св. Василије Острошки“ и фолклорна група „Млада Србадија“, сви улажу заједничке напоре у очувашњу наше православне вере и националног идентитета на

10:00 Св. Литургија (Сретење Господње)

Недеља, 22. фебруар
10:00 Св. Литургија

МАРТ (пост и цели месец.)

Недеља, 1. Март
10:00 Св. Литургија

Петак, 6. Март
18:00 Акапист Пресветогј Богородици
(Петак)

Недеља, 8. Март
10:00 Св. Литургија

Недеља, 15. Март
10:00 Св. Литургија

Недеља, 22. Март
10:00 Св. Литургија (Младенци)

Недеља, 29.
10:00 AM Св. Литургија

Субота, 11. април
10:00 Св. Литургија (Велика Субота)

Недеља, 12. април
24:00 (поново) Вакршње јутрење
10:00 Св. Литургија (Васкрс)

Понедељак, 13. април
10:00 Св. Литургија (Васкрс други дан)

АПРИЛ (пост до 11 априла.)

Уторак, 14. април
10:00 Св. Литургија (Васкрс трећи дан)

Субота, 4. Април
10:00 Св. Литургија (Врбица)

Недеља, 5. април 5
10:00 Св. Литургија (Цвети)

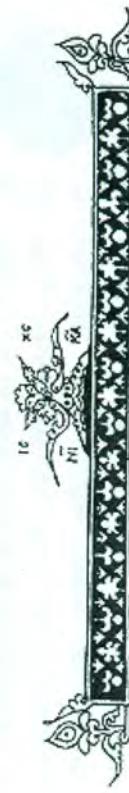
Недеља, 19. април
10:00 Св. Литургија

Недеља, 26. април
10:00 Св. Литургија

, нашу православну веру и наше културно наслеђе. Надамо се да ће нас следеће године бити још више. Добродошли!

Учитељице српске школе

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ІАНУАР (пост се завршава 06/01)

Понедељак 19. јануар
10:00 Св. Литургија (Богојављенje)

Петак, 2. јануар
18:00 Акадист Пресветог Богородици Уторак, 20. јануар
10:00 Св. Литургија (Св. Јован)

Недеља, 4. јануар
10:00 Св. Литургија Уторак, 27. јануар
10:00 Св. Литургија (Св. Сава)

Недеља, 25. јануар
10:00 Св. Литургија

Уторак, 6. јануар
18:00 Бадње вече (Плањење бадњака) Уторак, 27. јануар
10:00 Св. Литургија (Св. Сава)

Среда, 7. јануар
10:00 Св. Литургија (Божић)

Четвртак, 8. јануар
10:00 Св. Литургија (Сабор св. Богородици)

Петак, 9. јануар
10:00 Св. Литургија (Св. Стефан)

Недеља, 11. јануар
10:00 Св. Литургија

Среда, 12. фебруар
10:00 Св. Литургија (Св. Тријерарх)

среда, 14. јануар
10:00 Св. Литургија (Св. Василије Велики)

Недеља, 18. јануар
10:00 Св. Литургија (Крстовдан-посни дан)

ФЕБРУАР (пост починje 23 феб.)

Недеља, 1. фебруар
10:00 Св. Литургија

Петак, 6. фебруар
18:00 Акагист Господу Исусу Христу

Недеља, 8. фебруар
10:00 Св. Литургија

Недеља, 15. фебруар
10:00 Св. Литургија

Субота, 14. фебруар
10:00 Парастос (Задушнице)

Недеља, 15. фебруар

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

Служба у 23. новембра
по поводу преношења моштија Светог Саве

овим просторима. Програм је настављен уз песму, а малишани из Српске школе Кристијан Ољача и Марија Миловановић су отворили академију и у дулету врхунски отпевали *Тамо далеко*. Празник за очи су сигурно били и малишани из најмлађег ансамбла Младе Србадије који су одиграли *Дуње ратке*. Први ансамбл Младе Србадије, који негује српску изворну песму и игру је отпевао *Иванова Корита* и одиграо коло *Водарке*. Средња група је одиграла *Лескобаи*, једно од најлепших кола који провејава проходјале векове Лесковца. Славску песму је одреџитовоа Стефан Поповић. Најстарија група је одушевила публику када је отпевала песму у част Пресвете Богородице *Везак је везла Ђјева Марија* и одиграла коло *Биначка Мораја* а *Игре из Ниша* је играла Средња група. Неколико духовних и изворних песама уз хармонику и фрулу су отпевали су чланови групе *Бели Анђео* која је основана након неколико успешних наступа и одазвала се на позив да учествује у славском програму. На крају програма талентоване девојке из Првог ансамбла су одлично отпевале *Три девојке бостан посејале* и одиграле коло *Босилград*.

У недељу, 23. новембра, служена је Архијерејска литургија у којој су заједно Владиком Георгијем саслуживали протојереј Малиша Миловановић и свештеник из СПЦ Св. Саве, протојереј-ставрофор Драго Кнежевић. У својој беседи Владика Георгије је нагласио лепоту наше вере која чуда ствара и омилитички растумачи јеванђелску причу ваксрсавања Јаицрове кћери и да сви истрајно верујемо Господу који од нас мало тражи – само да му верујемо и да испуњавамо Његове заповести о љубави према Богу и ближњим. Господ се никоме не намеће, и никог

ко му се обраћа са вером иљубављу не оставља већ милостиво пази.

Лепоти богослужења у овим славским данима допринели су чланови црквеног хора „Обилић“ и ученици српске школе који учествују у св. Литургији певањем духовних песама за причастен. Након Св. Литургије припремљен је програм ученика српске школе „Св. Василије Острошки“, који су дечјим

гласовима мамили осмехе на лица присутних . А после недељног ручка за који су се побринуле кумови и сестре КСС, уследила је редовна полугодишња Скупштина, која се одвијала у лепој и братској атмосфери. У име свих чланова председник ЦШО и наш свештеник, о.Малиша су се захвалили Преосвећеном Владику Георгију што нас је удостојио владичанском посетом и донео нам благослове и елана за рад и у следећој години. Окупљени око Своје Мајке Цркве, славског весеља у част врховног војсковође свих небеских сила св. Арханђела Михаила и свог Епископа Георгија, верни народ је заиста био озарен и напојен благодануј Божијом овим дивним празничним данима.

Кумства за следећу 2015. годину, прихватио се господин Горан Гогић.

Као и претходних година и овог

септембра 2014. почела је са радом српска школа Св. Василије Острошки. Уписано је 20 ученика узраса од 5 до 14 година. Настава се одржава сваке недеље са почетком у 9.30 часова када ученици имају час веронауке. У оквиру веронауке

обрађујемо теме из Светог Писма Старог и Новог Завета и теме из Историје Цркве. Такође деца активно учествују у Литургији певањем духовних песама. Настава је прилагођена узрасту деце, а од наставног материјала највише су заступљене сликовнице и бојанке. Часове веронауке води Дара Миловановић, дипл.теолог. Након веронауке деца имају наставу српског језика. Подељени су у две групе, старији и млађи узраст. На часовима српског обрађују се писање азбуке, читање ,правописне и говорне вежбе. Такође упознајемо их са нашом књижевношћу кроз песме и приче најпознатијих дечијих писаца као што су Чика Јова Змај, Душко Радовић , Љубивоје Ршумовић и др. Наставу српског језика воде Весна Фурунџић и Јелена Фурунџић. После српског језика одржава се час музичког где се другима уз песму. На репертоару су дечије песме као што су Кад си срећан, Медо Брундо и сл. или и наша химна Боже правде, Тамо Далеко, Светосавске, Божићне и Вакшиће песме. Часове музичког води Јвиљана Јоргачевић, професор клавира. Ове године оформили смо групу за старији узраст од 10-14 година.Настава почиње у 12 часова и траје сат времена. Деца ради учествују у приредбама које организује Српска Школа. До сада смо имали приредбу за храмовну славу св.Арханђела Михајла када смо у просторијама школе дали свој допринос у обележавању овог великог празника. Пред нама су још приредба за Бадње вече,Светосавска академија и завршна школска приредба. Трудимо се да кроз рад српске школе сачувамо наш језик

Српска школа „СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ“

Прво место је освојио наш прослављени шаховски мајстор, простиручи првак Британске Колумбије, Драгољуб Милићевић. Следећи Куп Светог Архангела Михаила је планиран да се одржи на пролеће 2015. године.

Акција отплате дуга

Управа Ц.П.О. „Свети Архангел Михаило“

Вас са задовољством обавештава да је ове године дуг наше цишо смањен за 93,000 долара. Од када смо почели са акцијом „Отплатимо дуг“ за четри године укупно је сакупљено и уплаћено 493,000 долара и тако је укупан дуг наше црквено-школске општине смањен са 1,683,000 на 1,190,000 долара.

Захваљујемо се свима који су до сада помогли ову акцију!

Акција отплате дуга се наставља и 2015. године!

Послушајмо речи светог Петра Цетињског који каже: „ко учини колико је кадар, учинио је колико је дужан“ и дајмо сви свој допринос изградњи наше цркве. Градећи цркву, изграђујемо себе! Позивамо вас да се придружите и учествујете прилозима и добровољним радом.

Сам Господ Бог гледа и враћа вишеструко!

Прилоге можете донети лично или послати на адресу:
7837 Canada Way, Burnaby, B.C., V3N 3K8

Ваше прилоге такође можете уплатити преко PayPal-а (линк је на нашој веб страници). Обавезно напишите своју адресу како бисмо вам могли послати потврду о прилогу која вас ослобађа од плаћања пореза.

Најсујачу наше цркве www.starhangelmihailo.com и огласној табли можете пратити ток акције и наћи имена приложника са износом дароване суме.

Љубомир Котур,
Председник Ц.П.О. Св. Архангела Михаила
Брнаби, 10. децембар 2014.

Одржано вече Републике Српске 2014.

И свуда гдје је српска душа која,
Тамо је мени отаџбина моја,
Мој дом и моје рођено огњиште.

(Алекса Шантић)

Вече Републике Српске је било право освјежење и пленило је својом топлином и сприском сценографијом.

Одмах на улазу у свечану дворану посетиоци су били дочекивани по старом српском обичају уз ријечи добродошлице и здравицу. Вечера је званично требала да почне у 19:00 часова, али већ од 18:15 галерија на улазу је била пунा гостију, црква је била отворена, верни су могли да упаде свеће пре уласка у салу, и доманини вечери о. Малиша Миловановић, председник ЦШО г.

Љубомир Котур и председница КСС Јадранка Радић, су дочекивали госте и проводили вријеме у дружењу са свима, и све људе је одушевила ова топла и искрена добродошлица.

За традиционалну српску вечеру из поднебља Републике Српске побринуле су се вриједне сестре које су такође прелијепо декорисале позорницу и направиле етно изложбу народних радиности. Овдје се сигурно треба захвалити свим сестрама које су

26
донијеле своје српске народне рукотворине музејских вриједности.

Након вечере у приличен је програм који је отворио председник ЦШО Љубомир Котур који је поздравио све присутне и захвалио се свим посјетиоцима што су својим доласком омогућили још једно успешно вече. Председник је такође све позвао да се укључу у Акцију отплате дуга за израдњу цркве и захвалио се свима на сваком доприносу и раду.

Присутни су затим погледали културно-умјетнички програм у коме су одабрани најљепши сплетови српских пјесама из републике Српске. Програм је текао спонтано и велики аплауз су освојили млади рецитатори Кристијан који је изговорио кратку молитву Св. Николаја, и Стефан Поповић који је рецитовао пјесму *Moja Republika Srpska*, а публика је слушала а и била дирнута и пјесмом *Mostovei* коју је Весна Ковач одрецитовала и написала.

39
Српска школа је украсила позорницу својим ликовним изразом за добrodošlicu. Цела заједница је учествовала у дочеку, и доношени су поклони и цвеће за породицу.

У склопу културно-умјетничког програма председник Љубомир Котур је у име целе заједnice пожелио добrodošlicu о. Малиши и његовој породици и уручио поклон од Управног Одбора. Председница КСС Јадранка Радић је такође у име КСС уручила поклон свештенику и његовој породици.

Млада Србадија се радо одазвала на позив Управног одбора и припремила леп програм саткан од игара и изворних српских пјесама. На крају програма и они су уручили поклон свештенику Малиши и цвијеће за попадију Дару.

О. Малиша је укратко представио себе и своју породицу и захвалио се свима на лијепом и топлом дочеку. Након лијепог програма, о. Малиша и попадија Дара су провели вријеме у дружењу са вјерними и изразили своју захвалност свима.

Многајаљета драги о. Малиша!

Летњи пикник и шаховски турнир 1. Куп Светог Архангела Михаила

У недељу 10. августа одржан је летњи пикник и шаховски турнир 1. Куп Светог Архангела Михаила.

Добро дружење је било загарантовано уз лепо време и специјалите српске кухиње.

Програм су украсиле и и својим милозвучним пјевањем одушевиле публику младе, дивне и веселе девојке Младе Србадије које су отпјевале *Лепе ли су нано*. Пријатно

Банкет у част новог свештеника

Чудни су путеви Господњи, и како каже псалмопевац Давид,

ко ће досегнути мисли и планове Божије. Тако је и у нашу црквеношколску заједницу, на радост свих вјерних парохијана, стигао нови свештеник протојереј Малиша Миловановић са породицом, попадијом Даром и дјецом Саром, Маријом и Николом.

Од њиховог првог дана када су стigli у јулу, иако помalo сјетни због одласка исто тако драгог о. Десимира Видовића, парохијани су дочекали новог Старешину Храма са топлим добродошлицама, отвореног срца и сљубављу.

Управни Одбор, заједно са КСС Косовка Девојка је у недељу, 5 октобра упаличио свечани банкет са лијепим ручком и културно-умјетничким програмом. За ручак се побринула једна од најстаријих чланица наше ЦШО сестра Дара Његован са председништвом КСС Јадранком Радић и осталим сестрама.

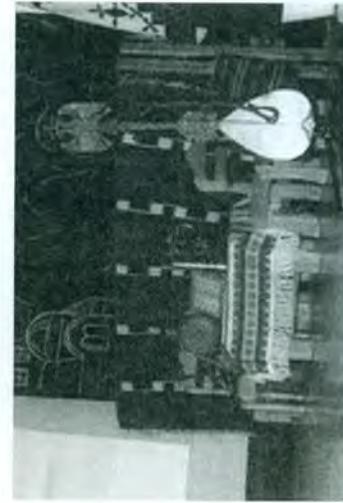
Најтоплији дочек сестра Дара је украсила домаћом погачом и сољу по старом српском обичају и увида погачу у свој ручни вез који је она везала када јој било 16 година, те давне 1971 године. Погачу је умесила са Богојављенском водицом и са сузамиа љубави сестра Дара је предала своју дугу чувану младалачку радиност новој попадији Дари да је подсећа на то колико су прихваћени и вољени од свих парохијана.

очувању српске културе и традиције.

Херцеговачко вече у пуном сјају

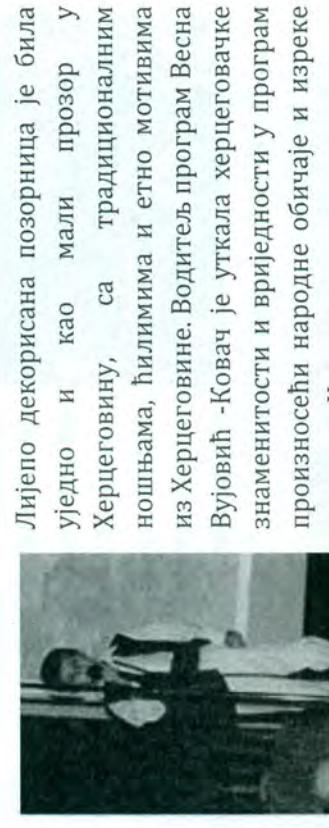
Управни Одбор Црквено-школске заједнице Св. Арханђела Михаила са КСС Косовка Девојка се захваљује свим парохијанима и гостима који су у великом броју дошли да увеличају још једно дивно организовано вече посвећено

Управни Одбор Црквено-школске општине Светог Арханђела Михаила традиционално организује вечери посвећене одржавању спрског националног идентитета и очувању српске културе, традиције, фолклора и музике, књижевности и поезије и добрих старијих обичаја. Тако се и ове јесени кренуло са организацијом културно-умјетничких програма који су истовремено и добро-творне вечери за Цркву.

Прво у низу је организовано Херцеговачко вече које је ове године заблистало пуним сјајем и препуном свечаном двораном. Ово вече је било дивно заједничко дјело Управног Одбора који се побринуо око организације вечери, КСС Косовка Девојка које су се побринуле за декорацију сале и укусну вечеру, и вриједне групице младих Херцеговки и

Херцеговца поносних на своје херцеговачко поријекло и обичаје који су се потрудили око организације програма, позивача донатора и ефектног уређења изложбене етно сцене.

Лијепо декорисана позорница је била уједно и као мали прозор у Херцеговину, са традиционалним ношњама, ћилимима и етно мотивима из Херцеговине. Водитељ програма Весна Вујовић -Коваč је уткала херцеговачке знаменитости и вриједности у програму произношењи народне обичаје и изреке из крајне Херцеговине.

Програм је отворен благословом и вечером, и поздравном ријечу председника ЦШО Љубомира Котура који се у име ЦШО захвалио свима на великим одзивима и сваком доприносу Цркви и одржану црквено-школске заједнице вјерног спрског народа.

Учесници програма Кристијана из најмлађе групе Младе Србадије, који је својим дјечијим гласинем врсно изречитовао пјесму Св. Владике Николаја Господе Божје мој. Водитељ програма је прочитала пјесму посвећену Херцеговини, а гост вечери Јован Чикојевић је одсвирао неколико кола на фрули. На душевљење свих пјевале су чланице Групе Младе Србадије и женска пјевачка група младих херцеговки која је извела

Сва тајна живота, рада и успеха Владике Георгија је првенствено била захваљујући Божијој помоћи и визији оног које успео да остане на челу Епархије 30 година, и да подигне епархију на један велики ниво од 37 парохија и 37 свештеника.

Визија о плану и програму који се континуираним радом и жртвом остварује је пут на који нам Владика Георгије својим примером указује. Предано, стрпљиво и непрестано је радио на остварењу те визије: изградња Цркве и ширење јеванђелске мисије, подизање спорских терена, летњиковца, гробља, библиотеке и све то приступачно и у наслеђе свим србима.

Овакав Владика нам је показао својим делима да не можемо опстати ако немамо свој идентитет који се његује и чува у архиви и библиотеци, коју је он подигао заједно са верним епархијотима. Владика је потврдио своју визију Владике који се бринуо о души не само својих верних већ се бринуо о души и телу свога спрског народа. Његов сан и визија су остварени за добробит спрског народа који ће живети у једномислију на овом континенту.

Све је ова једна нада да срби нису баш толико неорганизовани, неспособни. Можемо ли ми срби имати један заједнички национални сан према узору, према овом велиелном Манастиру који је рај на земљи, заједнички сан за једну нову наду и енергију.

Делатност у протеклих 30 година даје нам светлени путоказ, начин и модел како да остваримо дела за добробит народа и поносимо се тиме што смо срби.

*Манастир Милтон, Празник Покрова Пресвете Богородице,
Извештај припремила Љиљана Толјевић*

вратима срца и душе, радосног осмеха и са архипастирском бригом и љубављу.

Књига има око 220 страница, са сликама, неколико беседа, фотографијама цркава које је Владика затекао и 20 цркава које је Владика подигао у протеклих 30 година. Књига је настала спонтано и то је једна мала збирка живота епископа канадског, која је уоквирена са беседом изговореној на устоличењу пре 30 година.

Огроман је допринос нашег Преосвећеног Владике и у црквено-народном доприносу, оснивању добротворног фонда Св. Цар Лазар, подизање Манастира и манастирског конака, изградња и формирање библиотеке и музеја, залагашња у раду са младима и оснивања *Косовског завета*. Књига бљешти својим садржајем и личношћу Преосвећеног Владике који је рекао "Нисам ја тражио Господа, већ је он мене нашао. Када Господ некога пронађе, он ће успети."

У књизи су уткани одабрани чланци из Источника, поетски полети посвећене Владици, и књига је заиста један мозаик који достојанствено представља живот и дело Владике Георгија.

Црно на белом - Јединство вере, рада, наде и љубави

(Представљање књиге из угла Бошка Обрадовића)

Честитајући велики јубилеј Преосвећеном Владици Георгију, представник Српских двери и ревносни вitez спасства, Бошко Обрадовић, се најпре захвалио Преосвећеном Владици за његов неумoran труд у раду са омладином и организацијом омладинских сабора.

Дела Владике Георгија су нам путокази да знамо ко smo и куда идемо, нарочито на далеком западу, удаљени од Мајке Србије. Да ли ми умемо да опстанемо и очувамо наш идентитет на овим просторима, није било проблематично питање за Владику Георгија. Он се непрестано залагао и утицао на наш српски народ да пуштујемо своју Српску Православну Цркву и наше српске светиње.

сплет херцеговачких пјесама и на крају мушка група је отпјевала одабране херцеговачке пјесме.

Након културно-умјетничког дијела програма, водитељ вечери се захвалила свима на доласку, на донацијама које су дали за Цркву у току вечери. Бројни гости су наставили дружење уз музiku и српске посласице.

Бошко Обрадовић у Ванкуверу

У петак 17. октобра у Србском Дому одржано је предавање господина Бошка Обрадовића у оквиру његове турнеје по Северној Америци.

Том приликом господин Бошко Обрадовић, један од оснивача Двери и издавачке куће „Catena mundi“, је говорио о најважнијим питањима са којима се суочава Србски народ у отаџбини и расејању.

Трибина је била изузетно посећена и на крају предавања сви присутни су добили на дар Бошкову књигу „Српска унија“. Присутни су поставили много питања на која је Бошко дао искрене одговоре, што је било пропраћено бурним аплаузима.

Многи од присутних су одлучили да постану део мреже „Пријатељ Двери“ и изразили жељу да господин Бошко Обрадовић опет дође у посету Србској заједници у Ванкуверу.

Прослава – 30. година Епархије Канадске

Светом

архијерejsком

Литургијом у саборном храму Светог оца Николаја у Хамилтону, у недељу, 12. октобра, почело је обележавање три деценије од устоличења првог епископа канадског.

Сва пунонаћа Српске Православне Цркве од свих крајева Епархије канадске, од Атлантика до Пацифика, слила се у недељу, на празник Св. Киријака Отшешника, у Саборни храм Епархије канадске Св. Оца Николаја у Хамилтону.

Повод овом великом слављу јесте велики јубилеј Владике канадског Г.Георгија. На сам празник Покрова Пресвете Богородице, пре тридесет година, у трон епископа новоформирane епархије канадске, као њезин први епископ, уведен је Владика Г.Георгије, у овом истом храму.

Ово велико славље увеличале су бројне узванице, из свих ЦШО Епархије канадске, као и свештеници из других епархија СПЦ, а посебну радост и част учинили су Његово Преосвештенство епископ Никанор (банатски) и епископ Милутин (ваљевски), који нису жалили ни труда ни времена, да пређу преко океана и увеличaju славље Владике Георгија и Епархије канадске. Осjetило се то и у прекрасној атмосferи током Свете архијереске Литургије, у препуном храму, чијој је лепоти допринело и појање хора Саборног храма Светог оца Николаја који је, као и пре тридесет година, одговарао на служби.

Треба испажи и присуство политичких представника државе Канаде на овој свечаности, амбасадора Републике Србије и амбасадора БиХ, те бројних других преставника српске заједнице из целе Канаде.

Представљамо најновије издање епархије канадске, књигу посвећену првом Епископу канадском Г. Георгију

У склопу прославе обележавања 30 година на трону епархије која се 12. октобра одржала у Саборном Храму Св. Троице у Хамилтону, на празник Покрова Пресвете Богородице, славе епархије канадске, 14. октобра у манастиру Милтону, након вечерњег богослужења коме су присуствовала три епископа Српске Православне Цркве, Његово Преосвештенство епископ банатски, Г. Никанор, Његово Преосвештенство епископ ваљевски, Г. Милутин и доманин, Његово Преосвештенство епископ канадски Г. Георгије, одржана је духовна академија и свечано представљена књига посвећена првом Епископу канадском Г. Георгију *Црно на белом*. Књигу су врхунски приредили др. Давор Миличевић и Синиша Василић, и уредник првоје Горан Гојковић.

Књига је у потпуности финансирана личним прилозима чланова Епархијског Савета као дјело љубави, поштовања и израз захвалности за све што је учинио за Српску Православну Цркву и канадску епархију и српски народ у Канади Преосвештењи Владика Георгије.

У препунујој библиотеци и свечаној атмосфери, књигу су представили Радован Гајић, др. Давор Миличевић, протојереј Јубомир Рајић, Синиша Василић и Бошко Обрадовић који су свако својим упечатљивим стилом говорили о овом капиталном дјелу *Источника*.

Књига Сломеница је замишљена да представи епископа канадског Г. Георгија онако како су га други видјeli. У книзи су сачуване од заборава, не само владичанско и архијерејско богослужење Богу и роду, већ и однос Владике према мирјанима, према свакоме кога је сусретао – са отвореним

Српске Православне Цркве. Епархија банатска, заједно са својим епископом Г. Никанором даровали су Владику Георгија са панагијом, да га сјећа на овај данашњи дан и велики јубилеј тридесет година архијерјског служења Господу.

Владика Георгије, у изузетном емотивном говору, обратио се окупљенима. Захвалио се свима, Епископима Никанору и Милутину, свештеницима, амбасадорима и свима онима који су на било који начин помогли у његову раду у Епархији канадској. Присетио се својих почетака када је дошао у Канаду, са каквим се изазовима сусретао, шта га је храбрило и помагало да истраје и опстане евидентних тридесет година. Поздравио је и истакао бројне присутне узванике који су са њим и уз њега били од самих почетака постојања Епархије канадске, а исто тако и оних који су дали свој немерљив допринос у расту и развоју Епархије, али којих нажалост више нема међу нама. „Хвала вам свима, који помажете и који сте помагали, ваша помоћ и залагање су и мени додатни подстицај, да радим још више и без престанка, а све у Славу Божију.“

Епископ Георгије позвао је све присутне да на дан Покрова Пресвете Богородице, доју у седиште Епархије канадске у Манастир Св. Преображења у Милтон, где ће бити настављено обележавање овог јубилеја, најпре Светом архијерјском Литургијом, а увече, након вечерње службе и духовном академијом на којој ће бити извршена промоција књиге „Црно на белом“ а коју су његови епархијоти приремили поводом овог јубилеја.

Банкет је завршен молитвом, а верни народ је наставио са дружењем и разговором до касно у ноћ.

Протојереј Ђуро Самац

Након Свете архијерјске Литургије, Владика Георгије је поздравио све присутне, посебно се захваливши двојици архијерја Цркве Српске Православне: „Високо ценим ваш труд и вашу жртву, драга браћа епископи. У мноштувој обавеза , у својим епархијама, ви сте показали своју братску љубав, доашавши у ову лету земљу Канаду, да са нама поделите ову нашу радост. Дошли сте као своји међу своје и тако треба да се осећате“, речи су којима се обратио Владика Георгије другим гостима.

У надахнутој проповеди Владика Никанор је подучио да увек требамо бити вођени „њубављу јеванђелском, да мир и слогу градимо, да будемо јединствени и јаки, своме епископу послушни и да тако свједочимо вјеру православну“. Погумен својим личним архијерјским искуством, баш као и други гост на прослави, Епископ ваљевски Г. Милутин, колико је тешко водити Цркву ван отаџбине, Владика Никанор је од срца честитао и верницима и њиховом епископу овај јубилеј наглашавајући да тиме цела Српска црква упућује похвалу и мирјанима и служитељима олтара у Канади за све што је учињено у ове три деценије.

Након Св. Литургије, протојереј-ставрофор Милојко Димитријић је у име хамилтонске ЦШО, позвао све присутне у велику салу, где су управа ЦШО и Коло Српских Сестара Велика Госпојина, припремили свечани банкет за све узванике. Више од три стотине узваника испунили су салу до последњег места.

Поздравну реч дао је протојереј Ђуро Самац, свештеник Саборног храма Св. Отац Николај, истакавши: „Пуних тридесет година, овај свети Саборни храм епархије канадске, блистака као најсјајнији бисер у митри епископа канадског. Овај храм је свједоком постојања и трајања српског народа и вјере Православне, кроз њега се вјера искушавала и наново потврђivala, увијек под будним оком свога првојарха, који је као добри родитељ, као добри домаћин који будно брине о својој чељади да им се нађе у свакој њиховој радости и у свакој њиховој потреби. Колико год овај јубилеј био, јубилеј

нашег владике, толико исто је и наш, свију нас, јер владика Георгије је наш владика, те самим тим је и сваки његов јубилеј исто толико и наш, наша радост и понос.“

Све присутне је у име парохијана и верника Саборног храма Св. Оца Николаја, поздравио председник Управног одбора ЦШО Војислав Вуковић, пожелевши владики Георгију многа љета на коримлиу Богом спасаване Епархије канадске.

Скупу се обратио и хамилтонски преставник у федералном парламенту у Отави, уважени г. Вејн Марстон, који је истакао своју велику радост и задовољство да међу Србима прославља велики и значајан јубилеј целе српске заједнице у Канади. „Желим да вам кажем да у мени имате пријатеља, који се залаже за заштиту интереса српског народа не само у Хамилтону или Канади него и у вашој Отаџбини – и када сам дизао свој глас противеста када је Србија бомбардована, или недавно, када сам тражио већу помоћ и ангажовање Канадске владе у санирању поплава које су захватиле вашу Отаџбину. Почастован сам што сам део овог великог славља и јубилеја вашег епископа.“

Амбасадор Бих у Канади господија Ковиљка Шпирин упутила је најлепше честитке епископу Георгију, захваливши се на несебичној помоћи коју је Епархија канадска упутила пострадалом народу у Републици Српској. „Хвала вам преосвећенем Владику, познати су труд и жртва ваше Епархије коју сте показали онда када је нашој браћи и сестрама помоћ била потребна, када су пострадали у незапамћеним поплавама и не само тада, него увијек и свагда,“ речи су амбасадорке Ковиљке Шпирин.

Речи захвалности и поштовања упутио је и Амбасадор Републике Србије господин Михајло Папазоглу, рекавши да је посебно почаствован што је данас овде на овом веома значајном скупу за српски народ у целој држави Канади. „Наша матица Република Србија, зна и високо ценi подршку и помоћ коју наш народ окупљен и организован кроз ЦШО Епархије канадске упућује својој родбини и пријатељима и уопште српском народу у Отаџбини.“

Почасни потпредседник Епархијског савета, брат Жарко Вучинић, обратио се Владику Георгију речима захвалности: „Хвала вам Преосвећенем владику, хвала у име свих Срба и Српкиња на свему шта сте урдили и што ћете урадити, нека вам Бог да снаге и здравља у сваком вашем подухвату.“

Испред свештенства, владику Георгија поздравио је његов сарадник из првих дана, а данас свештеник у Америци,protoјереј-ставрофор Богдан Зјалић. Присјећајући се почетака у формирању Епархије канадске, и свих искушења и изазова са којима се сусретао, прота је рекао: „Радујем се, Преосвећени Владику, што сам дочекао дан да са вама прослављам остварење оног мога надања да ће новоформирана Епархија канадска да заживи и успе у свом постојању и трајању. Десило се то највише хазваљујући Вама, Вашем неуморном раду и пожртвованости, нека би дао Господ Бог да још много оваквих јубилеја прослављамо са Вама Владику.“

Владику ваљевски Милутин је евоцирао успомене на свој рад у Епархији канадској, и како је та искуства корисно знао применити у својој епархији. „Посебно ми је драго што сам данас са Вама, са васцелом Црквом српском у Канади. У вашем епископству сам увек имао добrog брата и vernog пријатеља. Није нам никада мањкало његове подршке и искреног савета. Вама је сигурно свима позанто да је Епархија ваљевска највише страдала у последњим поплавама, страдале су и друге епархије, али ваљевска понавиши. Помоћ коју је Епархија канадска упутила, примљена је са благодарношћу. Хвала вам што сте помагали и што помажете браћи у невољи. Као видан знак наше захвалности и захвалности целе Епархије ваљевске, одлучили смо да одликујемо Његово Преосвећенство Епископа Г. Георгија највишим одликовањем Епархије ваљевске, Орденом Светог Владике Николаја Велимировића.“ Након одликовања проломио се аплауз, и свештенство и верни народ појали су „Многаја љета“.

Владику банатски Никанор је истакао да је након Ордена Светог Саве, овај орден засигурно највише признање